

ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของตัวแทนจำหน่ายหลักในพื้นที่ภาคกลางเขต 1

ของบริษัท ไทยเซ็นทรัลคอม จำกัด (มหาชน)

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของตัวแทนจำหน่ายหลักในพื้นที่ภาคกลางเขต 1
ของบริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

**FACTORS EFFECTING SATISFACTION OF THE MAIN DEALER IN CENTRAL AREA 1
OF THAI CENTRAL CHEMICAL PUBLIC COMPANY LIMITED**

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF ARTS

Program of Public and Private Management

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2009

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของตัวแทนจำหน่ายหลักในพื้นที่ภาคกลางเขต 1 ของบริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)” เสนอโดย นายวสันต์ พิชัยพันธุ์ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย ชินะตังกูร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่เดือน พ.ศ.

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม รัตนโชติ

คณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ

(อาจารย์ ดร.กฤษฎา พัชราวนิช)

...../...../.....

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.นพดล เหลืองภิรมย์)

...../...../.....

ผลงานของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม รัตนโชติ)

...../...../.....

50601362 : สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและการสอน

คำสำคัญ : การซื้อสินค้า

วสันต พิชัยพันธุ์ : ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของตัวแทนจำหน่ายหลักในพื้นที่ภาคกลาง เขต 1 ของบริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน). อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ : พศ.ดร.สุธรรมรัตน์ โชคชัย. 75 หน้า.

การศึกษาเรื่อง “ ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของตัวแทนจำหน่ายหลัก ในพื้นที่ภาคกลาง เขต 1 ของ บริษัท ” ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจ และ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ ใน การเลือกซื้อสินค้าปุ๋ยเคมีของตัวแทนจำหน่าย เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุง การบริหารการขาย งานบริการ ในภาคกลางเขต 1 ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อที่จะส่งผลให้มียอดขาย เพิ่มขึ้น เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ รวบรวมข้อมูลจาก กลุ่มตัวอย่าง เป็นตัวแทนจำหน่าย จำนวน 57 แห่ง โดยใช้แบบสอบถาม ใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ใช้ one way ANOVA ในการทดสอบสมมติฐาน และ ใช้ Multiple Linear Regression ในการสร้างตัวแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและ ตัวแปรตาม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ พบว่า ประการแรก ระดับความพึงพอใจต่อส่วนประสมทาง การตลาดของตัวแทนจำหน่ายหลักอยู่ในระดับปานกลาง ประการที่สอง จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยทางด้านตัวแทนจำหน่าย ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อปุ๋ยเคมี ประการที่สาม ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดโดยรวมเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อ ปุ๋ยเคมี อ่อนๆ เมื่อนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$ ประการที่สี่ พบว่าเมื่อ 1) ปัจจัยด้านชื่อเสียงของบริษัทฯ มีผลต่อ ระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปุ๋ยเคมี อ่อนๆ เมื่อนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05(p-value = 0.008) 2) ปัจจัยด้านราคา มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปุ๋ยเคมี อ่อนๆ เมื่อนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.000) 3) ปัจจัยด้านการส่งเสริมการขาย มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปุ๋ยเคมี อ่อนๆ เมื่อนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05(p-value = 0.000) เป็นตัวแปรที่ใช้ในการทำนายระดับความพึงพอใจ ได้อ่อนๆ เมื่อนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$ ประการที่ห้า ส่วนในด้านอื่นๆ จะ ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อ สินค้าปุ๋ยเคมี อ่อนๆ เมื่อนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการวิจัยนี้มีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารการขาย งานบริการ ในภาคกลางเขต 1 ได้ดังนี้ 1) ปัจจัยทางด้านชื่อเสียงของบริษัท ควรเน้นให้ความสำคัญในการรักษา ชื่อเสียงของบริษัท เช่น การเน้นคุณภาพสินค้าให้สม่ำเสมอและดึงดูดลูกค้า การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อตัวแทน จำหน่ายและผู้บริโภค 2) ปัจจัยทางด้านราคา ควรเน้นการตั้งราคาขายให้เหมาะสมทำให้ตัวแทนจำหน่าย สามารถนำไปป้ายต่อแล้วทำกำไร ตั้งราคาไม่ให้เหลือกำไรจากการของบริษัทคู่แข่งมากเกินไป ปรับราคา ขึ้น-ลง ให้รวดเร็วตามสถานการณ์ มีการซุดเชยค่าสินค้าในสต็อกเมื่อราคាសินค้าปรับลง 3) ปัจจัยทางด้าน การส่งเสริมการขาย ควรเน้นการจัดรายการส่งเสริมการขายที่สูง ใจมากขึ้น เป็นต้น

50601362: MAJOR: PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT
KEY WORD: PURCHASE

WASAN PHICHAIPHAN: FACTORS EFFECTING SATISFACTION OF THE MAIN DEALER IN CENTRAL AREA 1 OF THAI CENTRAL CHEMICAL PUBLIC COMPANY LIMITED.
INDEPENDENT STUDY ADVISOR: ASST.PROF.SUDHUM RATTANACHOT, Ph.D. 75 pp.

The objectives of this research were to study the levels of the satisfaction, factors affecting the levels of satisfaction purchase decision of Chemical fertilizers of the main dealer in central area 1 of Thai central chemical public company limited. To bring information to development and improve sales management and services in central area 1 provide more effective. The data were collected by using a constructed questionnaire, and analyzed by using frequency, percentage and mean as descriptive statistics, using one way ANOVA to test hypotheses and using Multiple Linear Regression for constructing model of relationships between independent and dependent variables. The results from data analysis suggested that the dealer did not affect the levels of satisfaction. But the marketing mix affected the levels of satisfaction at $\alpha = 0.05$. This can be separated into different areas as follows.

Corporate reputation affected the levels of satisfaction at $\alpha = 0.05$ (p -value =0.008). Price affected the levels of satisfaction at $\alpha = 0.05$ (p -value =0.000). Promotion affected the levels of satisfaction at $\alpha = 0.05$ (p -value =0.000). The others such as brand and sales will likely affect levels of satisfaction. Because brand affected the corporate reputation and sales affected the discount and extend the payment.

According to the study. Therefore recommended that the operators.
The management of the following methods.

1. To build corporate reputation, The company should emphasize the importance of maintaining the company's reputation such as highlighting the consistent quality products and better. Creating a good image to dealers and consumers such as providing scholarships for children of agricultural company's purchases. Chosen by dealers in that area. For create a good image of the company and loyalty to the company's brand. The environmental social responsibility such as the development of improved environmental management (ISO 14000) and improves plant and warehouse environments.

2. It should focus on setting the right price that the dealers can be profitable. The price is will not different from the competitors. The price should be adapted in appropriate with economic situation.

3. It should be program promotion in the way such that more attractive such as the bonus programming when purchasing full 50 tons getting 1 ton or 1 ton of fertilizer purchased getting 1 T-shirt, for example.

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

Program of Public and Private Management Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2009
Student's signature.....
Independent Study Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับสำเร็จได้ด้วยดี เพื่อความกรุณาจาก อาจารย์ ดร.กฤษฎา พัชราวนิช ประธานกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระ อาจารย์ ดร.นพดล เหลืองกิริมย์ กรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุธรรม รัตนโชติ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่ได้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ สนับสนุนและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จน การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จได้ ตลอดจนคณานักเรียนทุกท่านในภาควิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชนทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา แนวคิด และประสบการณ์ต่าง ๆ จนผู้วิจัยเกิดความรู้และความเข้าใจในวิชาต่าง ๆ ที่เรียน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณ ตัวแทนจำหน่ายในเขตภาคกลาง ทุกๆท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์และให้ความร่วมมือเป็นอย่างยิ่งในการตอบแบบสอบถาม ขอขอบคุณ สายงานวิจัยและพัฒนา ที่ได้อนุเคราะห์ข้อมูลเพื่อฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณกิจ ประเสริฐชัย ผู้จัดการเบตภาคกลาง ที่ได้กรุณาอนุญาตให้ดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

สุดท้าย ขอกราบขอบพระคุณต่อ บิดา มารดา รวมทั้ง ญาติพี่น้อง เพื่อน ๆ ที่ให้ความอนุเคราะห์ช่วยเหลือ เป็นกำลังใจในการทำงานจนทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒
กิตติกรรมประกาศ	๓
สารบัญตาราง	๔
สารบัญภาพ	๕
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ในการวิจัย	2
สมมติฐานของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง	4
2 แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
แนวคิดเกี่ยวกับปัญหานการเกษตรและสิ่งแวดล้อม	5
แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ	13
ส่วนประกอบการตลาดบริการ	15
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค	19
การค้าส่ง	21
โลจิสติกส์	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
3 วิธีดำเนินการวิจัย	33
การออกแบบการวิจัย	33
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล	34
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35

บทที่	หน้า
การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล	36
4 ผลการศึกษาและการอภิรายผล	38
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนจำหน่ายหลัก	38
ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อระบบการจำหน่ายปุ๋ยเคมีของบริษัทไทยเซ็นทรัล	
จำกัด (มหาชน)	42
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน	43
ตอนที่ 4 สร้างตัวแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม	58
5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ	60
สรุปผลการวิจัย	60
อภิปรายผลการวิจัย	62
ข้อเสนอแนะ	64
ข้อเสนอแนะเพื่อการทำการวิจัยครั้งต่อไป	65
บรรณานุกรม	66
ภาคผนวก	67
แบบสอบถาม	68
ประวัติของผู้วิจัย	75

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ระยะเวลาการดำเนินกิจการ	39
2 สถานที่ตั้ง.....	39
3 ขนาดกิจการ	40
4 ความสะดวกในการรับสินค้า	40
5 ระดับความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดของตัวแทนจำหน่ายหลัก	41
6 ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความพึงพอใจต่อระบบการจำหน่ายของ บริษัท ไทยเช็นทรัล เคมีจำกัด (มหาชน)	43
7 การทดสอบระดับความพึงพอใจของตัวแปรระยะเวลาในการดำเนินกิจการ โดยการ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA).....	43
8 การทดสอบระดับความพึงพอใจของตัวแปรสถานที่ตั้ง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว (One – Way ANOVA).....	47
9 การทดสอบระดับความพึงพอใจของตัวแปรขนาดกิจการ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทางเดียว (One – Way ANOVA).....	50
10 การทดสอบค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของตัวแปรความสะดวกในการรับสินค้า โดยวิธี Independent Samples Test.....	52
11 การทดสอบระดับความพึงพอใจของตัวแปรส่วนประสมทางการตลาดโดยรวม โดย การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)	55
12 ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดเป็นตัวแปรพยากรณ์กับความพึงพอใจในการซื้อ ผลิตภัณฑ์ปูเสียเคมี.....	58

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
2 ส่วนผสมทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ.....	17
3 แสดงรายการที่เกิดขึ้นทั้งหมดเมื่อผู้ผลิตขายสินค้าส่งให้กับผู้ค้าปลีก	22
4 แสดงรายการที่เกิดขึ้นเมื่อผู้ผลิตขายผ่านผู้ค้าส่งไปยังผู้ค้าปลีก.....	23
5 องค์ประกอบของ การจัดการโลจิสติกส์.....	26
6 แนวคิด โลจิสติกส์ที่ประสานการตลาด	28

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปูยหมา

อุตสาหกรรมปูยเคลมีจัดได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญต่อประเทศไทยน่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม อุตสาหกรรมปูยเคลมีซึ่งมีบทบาทต่อการเพิ่มผลผลิตภาคเกษตรกรรมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในปัจจุบัน นโยบายจากภาครัฐที่ต้องการให้ประเทศไทยเป็นครัวของโลก หรือ การผลิตพืชพลังงานทดแทน ซึ่งเป็นการเกษตรเพื่อการพาณิชย์ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ปูยเคลมีและในปัจจุบันปูยเคลมีส่วนใหญ่ที่ใช้ภายในประเทศนั้น ต้องพึ่งพาการนำเข้าจากต่างประเทศเป็นหลัก เนื่องจากไม่สามารถผลิตปูยเคลมีได้เพียงพอ กับความต้องการ เพราะไม่สามารถผลิตแม่ปูยไว้รองได้ โดยแม่ปูยที่นำเข้าได้แก่ แม่ปูยที่ให้ราคากาหาร ในโครงการซึ่งไทยนำเข้าจากประเทศไทยอุดาระเบียและสาธารณรัฐอเมริกา ในขณะที่แม่ปูยฟอร์ส มีขายทั่วโลก และแม่ปูยนำไปทดสอบเชิง ประเทศไทยนำเข้าจากแคนาดา และเยอรมนี สำหรับการส่องออกพบว่ามีการส่องออกไปชั่งประเทศไทยเพื่อนำเข้าเล็กน้อยได้แก่ประเทศลาว กัมพูชา อินโดเนเซีย เป็นต้น โดยส่องออกในลักษณะของปูยผสม ทำให้การนำเข้าบางส่วนเป็นการนำเข้าเพื่อส่องออกอีกต่อหนึ่ง

ในปัจจุบัน บริษัทไทยเซ็นทรัลเคลมี จำกัด (มหาชน) เป็นผู้ผลิตและจัดจำหน่ายปูยเคลมีทั้งเชิงประกอบและเชิงผสม มีลักษณะการจัดจำหน่าย ซึ่งจำหน่ายถึงตัวแทนจำหน่ายหลักในแต่ละพื้นที่ เท่านั้น ซึ่งมีตัวแทนจำหน่ายประมาณ 300 ราย ทั่วประเทศ ซึ่งนำเข้าพื้นที่การขายออกเป็น 4 ภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน ภาคใต้ โดยในปี 2550 มียอดการจัดจำหน่ายรวมประมาณ 1.1 ล้าน เมตริกตัน แต่ในปี 2551 ที่ผ่านมา มียอดการจัดจำหน่ายลดลงเหลือประมาณ 0.7 ล้านเมตริกตัน ลดลง 0.4 ล้านเมตริกตัน

ในส่วนของภาคกลาง ได้แบ่งออกเป็น 2 เขตการขาย มียอดการจัดจำหน่ายรวมในปี 2550 ประมาณ 300,000 เมตริกตัน แต่ในปี 2551 ที่ผ่านมา มียอดการจัดจำหน่าย ลดลงเหลือ 220,000 เมตริกตัน ลดลง 80,000 เมตริกตัน ซึ่งในเขตการขายที่ 1 มียอดการจัดจำหน่ายในปี 2550 ประมาณ 180,000 เมตริกตัน แต่ในปี 2551 ลดลงเหลือ 130,000 กิตเป็น ลดลง 50,000 เมตริกตัน

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษา และ สำรวจปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั๊ยเคมี เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงานในภาคกลางเขต 1 และวิธีการในการเพิ่มยอดการจัดจำหน่ายและขยายส่วนแบ่งตลาดให้มากที่สุด เพื่อธุรกิจมีกำไรเพิ่มขึ้น

2. ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจ ในการซื้อสินค้าปั๊ยเคมีของตัวแทนจำหน่ายหลักของ บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการเลือกซื้อสินค้าปั๊ยเคมีของ บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) ในระดับตัวแทนจำหน่ายหลัก
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุง การบริหารการขายปั๊ยปั๊ยเคมีของ บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) ในภาคกลางเขต 1 ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
4. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงงานบริการของบริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) ในภาคกลางเขต 1 ให้มียอดขายเพิ่มขึ้น

3. สมมติฐานของการวิจัย

- จากวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยดังนี้
- สมมติฐานที่ 1 ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามระยะเวลาในการดำเนินกิจการ
 - สมมติฐานที่ 2 ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามสถานที่ตั้ง
 - สมมติฐานที่ 3 ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามขนาดของกิจการ
 - สมมติฐานที่ 4 ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามความตระหนักรู้ในการรับสินค้า

การตลาด

4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นข้อมูลในการนำไปใช้ปรับปรุงการบริหารงาน ในภาคกลางเขต 1 ให้มี ประสิทธิภาพมากขึ้น
2. เพื่อได้แนวทางการพัฒนาและเสริมสร้างความพึงพอใจ ในการซื้อสินค้าปั๊ยเคมีใน ระดับตัวแทนจำหน่ายหลัก
3. เพื่อเพิ่มยอดการจัดจำหน่ายในภาคกลางเขต

5. ขอบเขตในการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้สำหรับการวิจัย ได้แก่ ตัวแทนจำหน่ายหลัก 57 ราย ในภาคกลางเขต 1
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการวิจัย จำนวน 50 ราย คำนวณโดยสูตร Yamane
3. ผู้วิจัยได้ศึกษาการบริหารงาน ในภาคกลางเขต 1 เดือนกันยายน พ.ศ. 2551 เท่านั้น

6. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

1. ปัจจัยทางด้านตัวแทนจำหน่าย ได้แก่ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ขนาดของกิจการ สถานที่ตั้งของกิจการ
2. ปัจจัยทางด้านล้วนพสมทางการตลาด ได้แก่ Product Price Place Promotion Process People Physical Evidence Productivity

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้า ปัจจัย ซึ่งประกอบด้วย 9 ด้านคือ ชื่อเสียงของบริษัท ตราสินค้า คุณภาพสินค้า บรรจุภัณฑ์ ราคา สินเชื่อ การส่งเสริมการขาย พนักงานขาย และบริการหลังการขาย

7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของตัวแทนจำหน่ายหลัก ในพื้นที่ภาคกลางเขต 1 ของบริษัท ไทยเซ็นทรัลคอมมิ จำกัด (มหาชน) มีกรอบแนวคิดในการดังนี้

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

8. นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

1. ความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปุ่ยเคมี หมายถึง ชื่อเสียงของบริษัท ตราสินค้า คุณภาพสินค้า บรรจุภัณฑ์ ราคาสินเชื่อ การส่งเสริมการขาย พนักงานขาย และบริการหลังการขาย
2. ตัวแทนจำหน่ายหลัก หมายถึง ร้านค้า หรือ เกษตรกร ที่ซื้อสินค้าปุ่ยเคมีจากบริษัทฯ โดยตรง เพื่อใช้ หรือ จำหน่าย ให้กับร้านค้ารับช่วง และ เกษตรกรรายย่อย ต่ออีกช่วงหนึ่ง
3. พื้นที่ภาคกลางเขต 1 หมายถึง ภาคกลางตอนบน (ชั้นนาท สิงห์บุรี อ่างทอง) ภาคกลาง (พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี ราชบุรี สมุทรสาคร) ภาคกลางฝั่งตะวันตก (นครปฐม กาญจนบุรี สุพรรณบุรี) และภาคกลางตอนล่าง (ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์)
4. ปัจจัยด้านตัวแทนจำหน่าย หมายถึง ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ขนาดของ กิจการ และสถานที่ตั้งของกิจการ
5. ปัจจัยทางด้านส่วนผสมทางการตลาด หมายถึง Product Price Place Promotion Process People Physical Evidence Productivity

บทที่ 2
แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของตัวแทนจำหน่ายหลัก ในพื้นที่ภาคกลางเขต 1 ของบริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการวิจัยดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการเกย์ตอรและสิ่งแวดล้อม
2. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
3. ส่วนประกอบการตลาดบริการ
4. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค
5. การค้าส่ง
6. โลจิสติกส์
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยในการเกย์ตอรและสิ่งแวดล้อม

ปัจจัย หมายถึงสารอินทรีย์หรือสารอนินทรีย์ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นโดยธรรมชาติหรือทำขึ้นก็ตาม สำหรับใช้เป็นชาตุอาหารแก่พืช ได้ไม่ว่าโดยวิธีใดหรือทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมีเพื่อบำรุงความเจริญเติบโตของพืช จะแบ่งปัจจัยออกเป็น 3 ชนิด คือ

▷ 1. ปัจจัยแร่ธาตุ หมายถึงปัจจัยที่เป็นสารอินทรีย์แบ่งออกได้เป็น 2 จำพวก ใหญ่ๆ คือ ปัจจัยแร่ธาตุธรรมชาติ และปัจจัยแร่ธาตุสังเคราะห์ ปัจจัยแร่ธาตุธรรมชาติหมายถึงปัจจัยที่มีในประกอบของสารอินทรีย์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เช่น หินฟอสเฟตบด และแร่ชิล ไวท์ (ปัจจัยโพแทสเซียม) เป็นต้น ส่วนปัจจัยแร่ธาตุสังเคราะห์หมายถึง ปัจจัยอินทรีย์ที่มนุษย์ทำขึ้นจากวิธีทางเคมี เช่น ปัจจัยเอมโมเนียมซัลไฟต์ และปัจจัยทripel chup เปอร์ฟอสเฟต เป็นต้น เนื่องจากปัจจัยแร่ธาตุสังเคราะห์ได้มาจากการผลิตโดยวิธีทางเคมี จึงถูกจัดว่าเป็นปัจจัยเคมี ดังนั้นจะเห็นได้ว่า ปัจจัยแร่ธาตุอาจเป็นปัจจัยแร่ธาตุที่ได้มาจากการรวมวิธีทางเคมีหรือแร่ธาตุธรรมชาติได้

2. ปัจจัยอินทรีย์ หมายถึง ปัจจัยที่มีส่วนประกอบเป็นสารอินทรีย์ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ใหญ่ๆ คือ ปัจจัยอินทรีย์ธรรมชาติ และ ปัจจัยอินทรีย์สังเคราะห์ ปัจจัยอินทรีย์ธรรมชาติ หมายถึง ปัจจัยที่มีส่วนประกอบเป็นสารอินทรีย์ที่ได้มาจากการสิ่งมีชีวิต ที่รักษาดีมีอยู่ 3 ชนิด คือ ปัจจัยคอก ปัจจัยหมากและ

ปุ๋ยพืชสด นอกจากนี้ขึ้นรวมไปถึงชาตพืช ชาตสัตว์ และ ของเสียจากโรงงานอุตสาหกรรม และจากครัวเรือน ซึ่งหากนำมาใช้เป็นปุ๋ย ก็ถูกจัดว่าเป็นปุ๋ยอินทรีย์ เพราะ มีสารอินทรีย์เป็นส่วนประกอบในปริมาณสูง ส่วนปุ๋ยอินทรีย์สังเคราะห์ หมายถึง ปุ๋ยที่มีส่วนประกอบเป็นสารอินทรีย์ซึ่งได้จากการสังเคราะห์โดยวิธีทางเคมี เช่น ปุ๋ยญี่รีบ ซึ่งถูกจัดว่าเป็นปุ๋ยเคมีชนิดหนึ่ง

3. ปุ๋ยชีวภาพ หมายถึง วัสดุที่มีจุลินทรีย์เป็นตัวประกอบที่ ในการทำให้พืชได้รับธาตุอาหารมากขึ้น ปุ๋ยชีวภาพที่แนะนำให้ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ ปุ๋ยที่มีเชื้อแบคทีเรียบางชนิด เชื้อรากบางชนิด และ สารร่ายสีเขียวแกรมนำเงินบางชนิดเป็นตัวประกอบที่ สารชีวภาพที่รู้จักกันดีที่สุดคือ เชื้อไหร่โซเบิร์น

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่า ความจริงแล้วปุ๋ยเคมีอาจเป็นสารอินทรีย์ หรือสารอินทรีย์ ก็ได้ และปุ๋ยอินทรีย์อาจเป็นสารที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือสารที่มนุษย์สร้างขึ้นมาก็ได้ อย่างไร ก็ตาม เพื่อให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ในเอกสารนี้ จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยชีวภาพ โดยปุ๋ยเคมีในที่นี้หมายถึงปุ๋ยที่มนุษย์ทำขึ้นด้วยวิธีทางเคมี ไม่ว่าจะเป็นปุ๋ยอินทรีย์หรือปุ๋ยอินทรีย์ก์ตาม ปุ๋ยอินทรีย์หมายถึงปุ๋ยที่มีส่วนประกอบหลักเป็นสารอินทรีย์ที่ได้จากการของสิ่งมีชีวิต และปุ๋ยชีวภาพส่วนใหญ่ได้มาจากการหมักสัตว์

คนจำนวนมากยังมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับความหมายของปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยชีวภาพ โดยบางคนเข้าใจว่าปุ๋ยที่ได้มาจากการสิ่งมีชีวิต เช่น ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยกอก ปุ๋ยพืชสด เป็นปุ๋ยชีวภาพ แต่ความจริงแล้วปุ๋ยเหล่านี้ สามารถนิยมจัดว่าเป็นปุ๋ยอินทรีย์ส่วนปุ๋ยชีวภาพที่สามารถนิยมเรียก คือ วัสดุที่มีเชื้อไหร่โซเบิร์น

ข้อดีของปุ๋ยเคมี

1. การใช้ปุ๋ยเคมีทำให้เสียค่าใช้จ่ายต่ำ

ปุ๋ยเคมี จะมีปริมาณธาตุปุ๋ยในปริมาณสูง กล่าวคือ มีธาตุ ใน โตรเรน ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ และ โพแทสเซียมที่ละลายน้ำ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 (ตามที่กรมวิชาการเกษตรรับขึ้นทะเบียน) โดยน้ำหนักซึ่งสูงกว่าปุ๋ยอินทรีย์หลายเท่าตัว ทำให้ปริมาณปุ๋ยเคมีที่ต้องใช้น้อยกว่าปุ๋ยอินทรีย์หลายเท่า ทำให้ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการใช้ปุ๋ย ซึ่งรวมถึงค่าปุ๋ย ค่าขนส่ง และค่าแรงงาน ใส่ปุ๋ยสำหรับปุ๋ยเคมีต่ำกว่าปุ๋ยอินทรีย์มาก

2. สามารถใช้ปุ๋ยเคมีปรับปรุงดินให้มีธาตุอาหารที่เหมาะสมกับพืชได้

ปุ๋ยเคมี มีความหลากหลายทั้งในด้านชนิด และปริมาณธาตุอาหารในปุ๋ย จึงสามารถเลือกหรือนำปุ๋ยต่างชนิดมาผสมกัน ให้มีธาตุอาหารเหมาะสมกับดินและพืชได้

3. สามารถใช้ปุ๋ยเคมีเพิ่มธาตุอาหารให้แก่ดินตามเวลาที่พืชต้องการได้

ในบางกรณีจำเป็นต้องใส่ปุ่ยในช่วงเวลาที่เหมาะสมหลังปลูกพืช ซึ่งเป็นระยะที่ไม่สะดวกที่จะใส่ปุ่ยอินทรีย์ที่ต้องใส่โดยการผสมให้เข้ากับดิน ในกรณีเช่นนี้จะต้องใช้ปุ่ยเคมีเท่านั้น

ข้อด้อยของปุ่ยเคมี

1. ปุ่ยเคมีบางชนิดทำให้ความเป็นกรดค่างของดินเปลี่ยนไป

ปุ่ยเคมีบางชนิด เช่น ปุ่ยแอมโมเนียมชนิดต่างๆ ทำให้ดินเป็นกรดบางชนิดทำให้ดินเป็นค่าง เช่น แคลเซียมไนเตรททำให้ดินเป็นค่าง ดังนั้นจึงควรเลือกใช้ปุ่ยที่ทำให้ดินเป็นกรดกับดินที่เป็นค่างเกินไป และใช้ปุ่ยที่ทำให้ดินเป็นค่างกับดินที่เป็นกรดเกินไป

2. ปุ่ยในโตรเจนอัตราสูงอาจทำให้พืชสะสมไนเตรทมากเกินไป

ปุ่ยที่ให้ไนโตรเจนทุกชนิด (รวมทั้งปุ่ยอินทรีย์) หากใส่มากเกินไปจะทำให้พืชใช้ไนเตรทที่ดูดเข้าไปไม่หมด และสะสมในพืชมากจนเกินระดับความปลอดภัย โดยปกติอัตราปุ่ยที่ไม่เกินอัตราที่พืชเริ่มให้ผลผลิตสูงสุดจะเป็นอัตราที่ปลอดภัย

3. ปุ่ยในโตรเจนอัตราสูงอาจทำให้มีการระดับในต่ำลงสู่แหล่งน้ำเพิ่มขึ้น

ปุ่ยในโตรเจนที่อยู่ในรูปที่ไม่ใช้ในต่ำ เมื่อใส่ลงไปในดินจะถูกเปลี่ยนเป็นไนเตรท การใส่ปุ่ยในโตรเจนลงไประบินจึงเป็นการเพิ่มไนเตรทแก่ดินซึ่งอาจมีผลทำให้การระดับในต่ำออกจากดินลงสู่แหล่งน้ำมากขึ้น จนจึงเป็นอันตรายต่อสัตว์หรือคนที่ดื่มน้ำน้ำ

4. อาจมีชาตุโลหะหนักและชาตุพิษติดมาสะสมในดิน

ปุ่ยฟอสเฟตอาจมีชาตุโลหะหนักและชาตุพิษ เช่น แคลเมียม ปรอท อาร์เซนิค ติดมาจากการฟอกฟอสเฟตที่ใช้ผลิตปุ่ย เมื่อนำปุ่ยที่มีชาตุเหล่านี้เลือปันในปริมาณสูงมาใส่ในดินที่ปลูกพืช จะเกิดการสะสมชาตุดังกล่าวในดินแล้วพืชดูดเข้าไปมากจนเกินจุดที่ปลอดภัยสำหรับคนและสัตว์ที่บริโภคพืชนั้น อย่างไรก็ตามรัฐบาลไทยโดยกรมวิชาการเกษตรได้มีการตรวจสอบการเลือปันของชาตุดังกล่าวก่อนที่จะอนุญาตให้นำปุ่ยเข้ามาจำหน่าย การใช้ปุ่ยที่ได้รับอนุญาตให้จำหน่ายจึงนับว่าปลอดภัย

5. ปรับปรุงสมบัติทางกายภาพและชีวภาพได้น้อยกว่าปุ่ยอินทรีย์

ปุ่ยเคมีเป็นปุ่ยที่ไม่มีสารอินทรีย์หรือมีน้อยมากจึงทำให้ปุ่ยเคมีปรับปรุงสมบัติทางกายภาพและชีวภาพได้น้อยกว่าปุ่ยอินทรีย์

ข้อดีของปุ่ยอินทรีย์

1. ปรับปรุงสมบัติทางกายภาพได้มากกว่าปุ่ยเคมี

ปุ่ยอินทรีย์มีประสิทธิภาพสูงในการปรับปรุงสมบัติทางกายภาพ ซึ่งรวมถึงความโปร่ง ความร่วนชุ่ย การอุ่มน้ำ และการถ่ายเทอากาศของดิน ได้มากกว่าปุ่ยเคมี

2. ปรับปรุงสมบัติทางชีวภาพของดินได้มากกว่าปุ่ยเคมี

ปุ่ยอินทรีย์มีชาตุかるบอนเป็นองค์ประกอบหลัก และการบอนเป็นชาตุที่จุลินทรีย์ต้องการมากที่สุด ดังนั้นการใส่ปุ่ยอินทรีย์จึงช่วยให้จุลินทรีย์ในดินเจริญเติบโตและเพิ่มจำนวนมากขึ้น รวมทั้งจุลินทรีย์ที่มีประโยชน์ต่อพืช เช่น แบคทีเรียที่ต้องในโตรเจนอย่างอิสระ เชื้อร่าที่ช่วยละลายฟอสเฟต เชื้อร่าที่ช่วยกการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรคกับพืช เป็นต้น ปุ่ยอินทรีย์จึงปรับปรุงสมบัติทางชีวภาพของดิน ได้มากกว่าปุ่ยเคมี ซึ่งมักไม่มีชาตุかるบอนที่เป็นประโยชน์ต่อจุลินทรีย์

3. มีชาตุอาหารเสริมมากกว่าปุ่ยเคมี

เนื่องจากปุ่ยอินทรีย์เป็นปุ่ยที่ได้มาจากการพืชจากสัตว์ ซึ่งมีชาตุอาหารเสริมอยู่ด้วยเสมอ ปุ่ยอินทรีย์จึงมีชาตุอาหารเสริมอยู่ด้วยเสมอ ผิดกับปุ่ยเคมี ซึ่งส่วนใหญ่มีชาตุอาหารเสริมอยู่น้อยมาก

ข้อด้อยของปุ่ยอินทรีย์

1. เสียค่าใช้จ่ายในการใช้สูงกว่าปุ่ยเคมี และ ปุ่ยชีวภาพ

ปุ่ยอินทรีย์มีปริมาณชาตุอาหารน้อยกว่าปุ่ยเคมี จึงทำให้ต้องใช้ในปริมาณที่มากกว่า ปุ่ยเคมี และ ปุ่ยชีวภาพ ส่งผลให้การใช้ปุ่ยอินทรีย์มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าการใช้ปุ่ยเคมี และ ปุ่ยชีวภาพ

2. อาจทำให้เกิดการสะสมในเด Rath ในพืชมากเกินไป

ปุ่ยอินทรีย์ในโตรเจนอยู่เสมอเมื่อใส่ปุ่ยลงในดินที่ไม่มีน้ำแข็ง ในโตรเจนนี้จะถูกเปลี่ยนเป็นในเด Rath ดังนั้นหากใส่ปุ่ยอินทรีย์มากเกินไปอาจทำให้พืชดูดในเด Rath เข้าไปเกินอัตราที่พืชนำไปใช้ ส่งผลให้มีการสะสมในเด Rath จนถึงระดับที่ไม่ปลอดภัย สำหรับผู้บริโภคพืชนั้นได้ สร้างความเสี่ยงต่อสุขภาพมนุษย์ แต่ดินยังมีความชื้นมากพอสำหรับการสลายตัว ปอดปล่อยในโตรเจนจากปุ่ยอินทรีย์แล้วถูกเปลี่ยนเป็นในเด Rath ให้พืชดูดเข้าไปโดยไม่มีการใช้ในการเจริญเติบโต

โดยสาเหตุที่การใส่ปุ่ยอินทรีย์ส่วนใหญ่จะต้องใส่ห้องน้ำในการปูนก่อสร้าง แต่ปุ่ยเคมีอาจแบ่งใส่ห้องน้ำได้ตามที่ต้องการ แต่ดินยังมีความชื้นมากพอสำหรับการสลายตัว ปอดปล่อยในโตรเจนจากปุ่ยอินทรีย์แล้วถูกเปลี่ยนเป็นในเด Rath ให้พืชดูดเข้าไปโดยไม่มีการใช้ในการเจริญเติบโต

3. มีความเสี่ยงสูงในการทำให้มีการชะล้างในเด Rath สูงมาก

แม้ปุ่ยอินทรีย์จะมีในโตรเจนส่วนใหญ่ในรูปสารอินทรีย์ซึ่งไม่ละลายน้ำ แต่ในโตรเจนที่ถูกชะล้างจากดินมาสู่แหล่งน้ำจะมาจากในโตรเจนที่มีอยู่ในดินคิดมากกว่าในโตรเจนจากปุ่ยเคมี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีอินทรีย์วัตถุสูงจากการใส่ปุ่ยอินทรีย์จะมีความเสี่ยงต่อการชะล้างในเด Rath สูงมากกว่าปุ่ยเคมี

4. อาจทำให้แหล่งน้ำเน่าเสีย

สารอินทรีย์ในปุ๋ยอินทรีย์ที่ใส่ลงไปในดิน เมื่อสลายตัวจะถูกเปลี่ยนเป็นสารต่างๆ รวมทั้งสารอินทรีย์ที่ละลายน้ำได้ สารอินทรีย์ที่ละลายน้ำได้นี้อาจถูกชะล้างลงสู่แหล่งน้ำและก่อภัยเป็นอาหารที่จำเป็นของจุลินทรีย์ในน้ำ หากมีสารอินทรีย์ถูกชะล้างลงไปในแหล่งน้ำมากเกินไป จะทำให้จุลินทรีย์ในน้ำเจริญเติบโตมากจนถึงระดับที่ก้าซอกรชีวะในน้ำถูกใช้ไปจนหมด ทำให้จุลินทรีย์ตายและเน่าเสีย เช่น ผลให้น้ำเน่าเสียในที่สุด

อันดับ การใช้ปุ๋ยเคมีอัตราสูงจะไม่ทำให้เกิดการเน่าเสียของแหล่งน้ำ แม้ว่าจะทำให้มีการชะล้างใน terrestrial แหล่งน้ำ ทั้งนี้ เพราะปุ๋ยเคมีที่ให้ฟอสฟอรัสจะถูกดูดซึมไว้และถูกชะล้างได้น้อยมาก ทำให้แหล่งน้ำมีแต่ในโตรเจนสูงแต่ไม่มีฟอสฟอรัสเพียงพอที่จะส่งเสริมการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ในน้ำนั้น

5. กระตุ้นให้เกิดก้าชาเรือนกระจกในดินและปลดปล่อยสุ่มรายกาศ

สารอินทรีย์เป็นอาหารหลักของจุลินทรีย์ ดังนั้นการใส่ปุ๋ยอินทรีย์ในดินจะกระตุ้นให้จุลินทรีย์เจริญเติบโตและเพิ่มจำนวนขึ้น การเจริญเติบโตและเพิ่มจำนวนของจุลินทรีย์ทำให้มีการใช้ออกซิเจนมากขึ้น ส่งผลให้คินท์มีน้ำขังอยู่ในสภาพขาดออกซิเจน และในบางส่วนของดินที่ไม่มีน้ำขังอยู่ในสภาพขาดออกซิเจนสภาพขาดออกซิเจนนี้เหมือนกับสภาพในบ่อหมักก้าชาชีวภาพ ทำให้เกิดก้าชาในครั้งสองครั้ง และ ก้าชามีเทน ปลดปล่อยออกจากดิน ก้าชาทั้ง 2 มีอนุภาพในการทำให้เกิดสภาพเรือนกระจก ซึ่งทำให้โลกร้อนได้มากเป็น 270 และ 21 เท่าของก้าชาระบบน้ำโดยออกไซด์ตามลำดับ

6. อาจมีชาตุโลหะหนักและสารพิษอื่นติดมากสะสมในดิน

ปุ๋ยอินทรีย์ไม่ว่าจะเป็นปุ๋ยหมัก ปุ๋ยกอก หรือ วัสดุเหลือทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรม อาจมีชาตุโลหะหนักหรือสารพิษอื่นๆ เจือปนอยู่ในปริมาณที่ไม่ปลอดภัยในการนำมาใช้เป็นปุ๋ย ตัวอย่างเช่น ปุ๋ยหมักที่ทำมาจากขยะจากชุมชนอาจมีชาตุโลหะหนักมาก หากไม่ได้มีการเก็บรวบรวมขยะโดยขันตอนที่ถูกต้อง ปุ๋ยมูลไก่อาจมีชาตุโลหะหนักมาก ซึ่งมาจากสารเร่งการเจริญเติบโตที่ผสมกับอาหาร ไก่ วัสดุเหลือทิ้งจากโรงงานอุตสาหกรรมอาจมีชาตุแคดเมียมและปรอทติดมากด้วย ทั้งนี้ เพราะไม่ได้มีมาตรการป้องกันการใช้ปุ๋ยที่มีชาตุโลหะหนักและสารพิษติดมากในปริมาณที่สูง แต่ในขณะที่มีการตรวจสอบปุ๋ยเคมีก่อนอนุญาตให้จำหน่าย

7. อาจมีโรคพืช แมลงศัตรูพืช และเมล็ดวัชพืชติดมาด้วย

ปุ๋ยกอกและเศษพืชที่นำมาใส่ในดินโดยตรง หรือนำไปหมักแต่หมักไม่ถูกวิธี อาจจะมีโรคพืช แมลงศัตรูพืชและเมล็ดวัชพืชติดมาด้วย ทำให้พืชที่ได้รับปุ๋ยได้รับผลกระทบจากโรคพืช แมลงและวัชพืชมากขึ้น

ข้อดีของปั๊ยชีวภาพ

1. การใช้ปั๊ยส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่ำ

ปริมาณปั๊ยชีวภาพที่ต้องใช้ต่อหน่วยพื้นที่ส่วนใหญ่จะน้อยกว่าปั๊ยเคมีและปั๊ยอินทรีย์หลายเท่า เช่น เซื้อไร่โซโนบีมสำหรับพืชตระกูลถั่วจะใช้น้อยกว่า 1 กิโลกรัม ต่อไร่ นอกจากนั้น ต้นทุนการผลิตปั๊ยชีวภาพส่วนใหญ่ต่ำ จึงทำให้การใช้ปั๊ยชีวภาพมีค่าใช้จ่ายต่ำกว่าการใช้ปั๊ยชนิดอื่นๆ

2. ไม่ต้องใส่สบู่อย

เนื่องจากปั๊ยชีวภาพเป็นสารที่ให้จุลินทรีย์แกรคินจุลินทรีย์เหล่านี้ส่วนมากจะยังคงมีชีวิตอยู่จนถึงฤดูปลูกพืชต่อไป ปั๊ยชีวภาพเหล่านี้จึงมีผลอยู่ได้นานและไม่จำเป็นต้องใส่ซ้ำ ยกเว้นสภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมแก่การดำรงชีวิตของ จุลินทรีย์จากปั๊ยนั้น

ข้อด้อยของปั๊ยชีวภาพ

1. เพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดินได้เฉพาะบางชาตุ

ปั๊ยชีวภาพชนิดหนึ่งๆ สามารถช่วยเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของชาตุอาหารในดินได้เฉพาะบางชาตุ เช่น ไร่โซโนบีมและแทนแวงช่วยเพิ่มชาตุในโตรเจน เท่านั้น จึงทำให้ต้องใช้ปั๊ยชีวภาพหลายชนิดในกรณีที่ดินขาดหายชาตุ ทำให้เกิดความยุ่งยากในการใช้

2. การเก็บรักษาต้องระมัดระวังเป็นพิเศษและเก็บไว้ไม่นาน

ปั๊ยชีวภาพเป็นปั๊ยที่มีจุลินทรีย์เป็นตัวเพิ่มชาตุอาหารให้แก่พืช จุลินทรีย์เหล่านี้ต้องการสภาพที่เหมาะสมในการดำรงชีวิต กรณีการเก็บรักษาจึงต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ เช่น ต้องเก็บไว้ในที่เย็น ต้องอยู่ในสภาพที่มีความชื้นพอเหมาะสม นอกจากนั้นยังมีอายุการเก็บรักษาสั้นกว่าปั๊ยเคมี และปั๊ยอินทรีย์อีกด้วย

3. มีข้อจำกัดที่ทำให้การใช้ยุ่งยาก

จุลินทรีย์ในปั๊ยชีวภาพซึ่งเป็นตัวทำให้เกิดการเพิ่มชาตุอาหารให้แก่พืชเป็นสิ่งมีชีวิต จึงมักมีการตอบสนองไม่ต่อสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เช่น อุณหภูมิที่ไม่เหมาะสม สภาพแห้ง การมีสารพิษ ทำให้มีเงื่อนไขการใช้ปั๊ยให้ได้ผล ซึ่งทำให้เกิดความยุ่งยากในการใช้ เช่น เมื่อจำเป็นต้องต้องใช้สารเคมีป้องกันการระบาดของโรคหรือแมลงศัตรูพืช กรณีนี้อาจทำให้การใช้ปั๊ยชีวภาพไม่ได้ผล

แนวทางการเลือกใช้ปั๊ย

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าปั๊ยทั้ง 3 ประเภท ล้วนมีทั้งข้อดี ข้อด้อย และข้อควรระวัง แต่ข้อดี ข้อด้อย และข้อควรระวังเหล่านี้แตกต่างกันระหว่างปั๊ยประเภทต่างๆ ข้อดีของปั๊ยประเภทหนึ่งอาจจะใช้ชดเชยข้อด้อยของปั๊ยอีกประเภทหนึ่งได้ ดังนั้นแนวทางการเลือกใช้ปั๊ยที่ดีที่สุด คือ

1. ใช้ทั้งปุ่ยเคมี ปุ่ยชีวภาพ และ ปุ่ยอินทรีย์ร่วมกันให้เหมาะสมกับความต้องการของดิน และพืช และปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ปุ่ยเหล่านี้

2. เลือกใช้ปุ่ยที่มีคุณภาพดี ไม่มีสารพิษติดมากวาย คำแนะนำแก่เกษตรกรในการซื้อปุ่ยเคมี

ปุ่ยเคมีเป็นปัจจัยในการเพิ่มผลผลิตที่มีราคาแพง จึงทำให้มีการปลอมปนลิ้งอื่นแล้วขายในราคากูก เกษตรกรที่ไม่ทราบเท่าทันเมื่อใช้ปุ่ยแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อพืชลดลง เกษตรกรไม่สามารถเพิ่มผลผลิตได้ตามเป้าหมาย ดังนี้ ในการเลือกซื้อปุ่ยเคมีของเกษตรกร จึงควรพิจารณาตามประเด็น ดังนี้

คำแนะนำโดยทั่วไปเกี่ยวกับการซื้อปุ่ย

1. เลือกสูตรปุ่ยเคมีที่เหมาะสมกับชนิดพืชที่ปลูก โดยขอคำปรึกษาจากเจ้าหน้าที่ของกรมวิชาการเกษตรในพื้นที่นั้นๆ

2. เลือกร้านค้าปุ่ยที่เคยติดต่อและไว้ใจได้ ออย่างเช่นจากพ่อค้าร่วม

3. ควรซื้อปุ่ยเคมีแบบการซื้อขายทั่วไป ออย่างเช่นโดยวิธีการอื่น เช่น ทำสัญญาภัย การฝากข้าว ตกเบี้ยฯ ฯลฯ

4. ควรรวมกันซื้อเป็นกลุ่ม ซื้อครั้งละจำนวนมากๆ และขอเชิญเจ้าหน้าที่ของกรมวิชาการเกษตรในพื้นที่ช่วยดูแลและสุมเก็บตัวอย่างปุ่ยเคมีที่รับมอบจากผู้ขาย ส่งให้กรมวิชาการเกษตรทำการตรวจสอบวิเคราะห์

5. ควรขอใบเสร็จรับเงินหรือสัญญาซื้อขาย เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีถ้าปุ่ยเคมีที่ซื้อมานี้มีคุณภาพไม่ถูกต้อง

6. ออย่างกระสอบถาม หรือ ถุงบรรจุปุ่ยเคมีที่ใช้หมดแล้ว เพราะผู้รับซื้ออาจจะนำไปบรรจุปุ่ยเคมีปลอมมาขายได้

7. ควรขอเอกสารกำกับปุ่ย ซึ่งจะแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับปุ่ยเคมีที่ซื้อว่ามีประโยชน์อย่างไร พร้อมวิธีใช้ปุ่ยที่ถูกต้องจากผู้ขายด้วย

8. ควรตรวจสอบน้ำหนักของปุ่ยเคมี เนื่องจากบางแห่งมีการเจาะเอาปุ่ยเคมีออกบางส่วนแล้วขายในราคากูลง จึงควรซื้อน้ำหนักปุ่ยเคมีที่ซื้อทุกครั้ง

ข้อสังเกตจากภาชนะหรือกระสอบบรรจุปุ่ยเคมี

1. ปุ่ยเคมีทุกชนิดต้องมีทะเบียน (ยกเว้นปุ่ยเคมีสูตรมาตรฐาน เช่น ยูเรีย แอมโมเนียมซัลเฟต ฯลฯ ที่ไม่ต้องมีทะเบียน) โดยบนกระสอบหรือภาชนะบรรจุปุ่ยเคมีจะต้องมีหมายเลขทะเบียนกำกับไว้ เช่น ทะเบียนเลขที่ 1234/2551 กรมวิชาการเกษตร แสดงว่าปุ่ยเคมีนั้น

ได้รับการขึ้นทะเบียนเลขที่ 1234 ในปี 2551 ทะเบียนหนึ่งจะมีอายุใช้ได้ 3 ปี ดังนั้นตามตัวอย่างนี้จะหมดอายุในปี พ.ศ.2554

2. ปูยเก็มีนาตรฐาน 7 ชนิด ที่ไม่ต้องขึ้นทะเบียน ได้แก่ ปูยญเรียว (46-0-0)

ปูยแอมโมเนียซัลเฟต (21-0-0) ปูยดับเบิลชูเปอร์ฟอสเฟต (0-40-0) ปูยชูปเปอร์ฟอสเฟต (0-20-0)
ปูยทรินบิลชูเปอร์ฟอสเฟต (0-46-0) ปูยโพแทสเซียมคลอไรด์ (0-0-60) ปูยโพแทสเซียมซัลเฟต (0-0-50)

3. บนกระสอบปูยเก็มีจะต้องมีคำว่า “ปูยเก็มี” (หรือ “ปูยเก็มีนาตรฐาน”สำหรับ ปูยเก็มีนาตรฐาน) และต้องมีเกรดของสูตร เช่น 16-20-0 , 15-15-15 เป็นต้น

4. ต้องมีชื่อการค้าและเครื่องหมายการค้า เช่น อาร์โกรเฟต ตราหัววัว-คันไก, ปูยไก่-มุก
ตราเรือใบไวกิ้ง , โนโปรเฟต ตรากระต่าย เป็นต้น

5. ต้องแสดงปริมาณชาตุอาหารรับรอง เช่น สูตร 15-15-15 แสดงว่า มีชาตุอาหาร
ในโตรเจนทั้งหมด 15% มีฟอสฟอรัลที่เป็นประไบชน์ 15% และมีโพแทสเซียมที่ละลายน้ำได้
15%

6. ต้องแจ้งชื่อและสถานที่ผลิตปูยเก็มี เพื่อการค้าหรือสถานที่นำหรือสถานที่นำหรือสั่ง^{ปูยเก็มีเข้ามาในราชอาณาจักร และหู้ผู้ผลิตในต่างประเทศด้วย}

7. ปูยเก็มีบางชนิดอาจจะแสดงชนิดและปริมาณของชาตุอาหารรอง หรือ ชาตุอาหาร
เสริม เช่น มักนีเซียม แคลเซียม กำมะถัน เหล็ก ทองแดง สังกะสี ไบرون ฯลฯ ไว้บนกระสอบด้วยกี
ได

8. อย่าซื้อปูยเก็มีที่กระสอบบรรจุไม่เรียบร้อย เช่น มีรอยตัด หรือเย็บปากกระสอบใหม่
หรือกระสอบเก่ามากจนเห็นคลากไม่ชัดเจน

9. ต้องซื้อปูยเก็มีที่มีคลากถูกต้อง อย่าซื้อปูยที่ระบุคลากเป็นอย่างอื่น เช่น ใช้ชื่อหรือ^{เกี่ยนเป็นภาษาต่างประเทศ โดยไม่มีภาษาไทย หรือข้อความที่เขียนว่า ใช้แทนปูยเก็มีสูตรอื่นได้}
เป็นต้น

หลักการใช้ปูยเก็มีเพื่อให้ได้ผลผลิตสูง

ปัจจุบันปูยเก็มีมีราคาสูงขึ้นตามสภาพแวดล้อม โลก การใช้ปูยในอนาคตจะต้องเป็นไป
อย่างประหยัดแต่มีประสิทธิภาพเพื่อให้ได้ผลผลิตมากขึ้น หนทางหนึ่งที่จะช่วยแก้ไขได้
เชื่อตามคำแนะนำของทางราชการหรือนักวิชาการในการใช้ปูย คำแนะนำข้างล่างเป็น
คำแนะนำที่เกษตรกรนำไปปฏิบัติเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีขึ้น

1. ต้องหาพื้นที่ที่เหมาะสมกับพืชที่จะปลูก มีการปรับปรุงบำรุงดิน โดยเฉพาะความเป็น
กรด-ด่าง ของดินโดยใช้ปูนขาวหรือปูนแมร์ล หากเป็นพื้นที่ที่กว้างใหญ่ควรมีการระบายน้ำที่ดี

2. ต้องมีแหล่งน้ำที่สมบูรณ์ เช่น ปริมาณน้ำฝนถูกต้องตามฤดูกาล มีคลองหรือระบบชลประทาน แหล่งเก็บน้ำ หรือระบบส่งน้ำตามท่อ เป็นต้น

3. ควรกำจัดวัชพืชก่อนการใช้ปุ๋ย เพราะวัชพืชสามารถแย่งอาหารของพืชปลูกได้

4. ถ้าเป็นพืชไร่ควรจะปลูกพืชหมุนเวียน เป็นการกำจัดแมลงและโรคพืชไปในตัวหลังการเก็บเกี่ยวแล้วตอซัง เช่น ตอซังข้าว ข้าวโพด ถั่วต่างๆ ควรไถกลบเป็นปุ๋ยของพืชที่จะปลูกในฤดูต่อไป หากตอซังมีน้อยอาจใช้วิธีปลูกพืชตระกูลถั่วแล้วไถกลบเลี้ยง การทำเช่นนี้จะช่วยประหยัดการใช้ปุ๋ยเคมีด้วย

5. ควรใส่ปุ๋ยตามที่พืชต้องการ การวิเคราะห์ดินและวิเคราะห์ใบ จะช่วยให้ทราบว่าพืชขาดธาตุใดบ้าง วิธีนี้จะช่วยประหยัดปุ๋ยเคมีได้มาก เพราะพืชแต่ละชนิดมีความต้องการธาตุอาหารไม่เหมือนกัน ควรขอคำแนะนำจากนักวิชาการว่าพืชชนิดนี้ควรใช้ปุ๋ยเคมีสูตรอะไรและปริมาณมากน้อยแค่ไหน

6. ควรใส่ปุ๋ยให้ถูกเวลา เพราะตั้งแต่เริ่มปลูกจนเก็บเกี่ยวพืชแต่ละชนิดมีระยะเวลาที่ต้องการธาตุอาหารแตกต่างกัน พืชล้มลุกอาจถูกต้นการให้อาหารคราวให้พร้อมปลูกหรือหลังปลูก 1-2 เดือน ไม่เหมือนไม้ผลที่ระยะเวลาการให้ปุ๋ยมีหลายขั้นตอน เช่น ระยะหลังเก็บเกี่ยว ระยะเริ่มออกดอก ระยะติดลูก ระยะขยายผล เป็นต้น ทุกระยะเวลาให้ปุ๋ยที่แตกต่างกันออกไป

7. ควรใส่ปุ๋ยให้ถูกวิธี เช่น ขวานหาว่าควรหัวน้ำยังก่อนหัวน้ำหนึ่งวันหรือหัวน้ำหลังหัวโพดแล้ว 10-15 วันเป็นต้น การใส่ปุ๋ยในมันสำปะหลังควรใส่หลังปลูกแล้ว 1-2 เดือน โดยใส่ 2 ข้างคัตตันมันสำปะหลังและพรวนดินกลบ และใส่ครั้งที่ 2 หลังปลูกแล้วได้ 3 เดือน ส่วนอ้อย ข้าวโพด และข้าวฟ่าง ให้ร่องกันหลุมพร้อมปลูกและกลบดิน ครั้งที่ 2 ใส่โดยข้างแรกและกลบด้วยดิน ถ้าเป็นไม้ยืนต้น ไม้ผล ปลูกครั้งแรกควรใส่ร่องกันหลุมก่อนเมื่อไม่โตขึ้นควรใส่รอบๆ ผุ่มใบ เป็นต้น ซึ่งจะบีบกู้บิดต่างๆ แต่ถ้านี้ควรจะขอคำแนะนำจากนักวิชาการผู้รู้จะดีที่สุด

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

2. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.1 ความหมายของความพึงพอใจ

โคตเลอร์ (Kotler 2000:36) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจว่า เป็นระดับความรู้สึกของบุคคลที่เกิดจากการเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้กับค่าที่ได้รับจากสินค้าหรือบริการกับความคาดหวังของแต่ละบุคคลก่อนที่จะใช้หรือได้รับสินค้าและบริการอื่นๆ

แฟรงกลิน (Chaplin 1968: 437) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกของผู้ที่มารับบริการต่อสถานบริการตามประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าไปติดต่อขอรับบริการในสถานบริการนั้นๆ ความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจนคือ ความพึงพอใจเป็นความพึงพอใจเป็นทัศนคติที่มีการ

ให้บริการของบุคคล องค์กร (attitude object) เป็นเป้าหมาย แต่แรงจูงใจนั้นมีจุดหมาย (goal) อย่างไรก็ตามทั้งสองเรื่องไม่สามารถแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน ด้วยเหตุผลสองประการ คือ ประการที่หนึ่ง ความพึงพอใจเป็นความพึงพอใจที่ตอบสนองสิ่งที่ชอบหรือไม่ชอบ และถือว่า คน雷แพทย์เข้าใกล้สิ่งที่ตนพอใจและพยายามหลีกห่างสิ่งที่ตนไม่พอใจ ซึ่งเป็นผลให้ความพึงพอใจเชื่อมโยงกับพฤติกรรมในการจูงใจมาให้ใช้บริการ

ประการที่สอง ทฤษฎีการจูงใจทั้งหลายอยู่ภายใต้ข้อสมมติฐานในเรื่องความพึงพอใจ ซึ่งหมายความว่าแต่ละคนจะถูกจูงใจให้มุ่งหาสิ่งที่ตนพึงพอใจอันก่อให้เกิดผลที่ว่าทฤษฎีการจูงใจนั้นอย่างน้อยต้องพิจารณาในเรื่องความพึงพอใจควบคู่กันไปด้วย

เชลลี (Shelly 1975 : 252-268) ได้ให้ความหมาย ความพึงพอใจว่าหมายถึงความรู้สึก ส่องแบบของมนุษย์คือ ความรู้สึกในทางบวกและความรู้สึกทางลบ ความรู้สึกทางบวกเป็น ความรู้สึกเมื่อเกิดขึ้นแล้วทำให้เกิดความสุข ซึ่งความสุขนั้นเป็นความรู้สึกที่แตกต่างจาก ความรู้สึกทางบวกอื่นๆ คือ เป็นความรู้สึกที่มีระบบข้อมูลน้ำมารถทำให้เกิดความสุขหรือ ความรู้สึกทางบวกเพิ่มขึ้น ได้อีก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกสัมผัซับซ้อนและ ความสุขนี้จะมีผลต่อนักคิดมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่นๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึก หรือทัศนคติของลูกค้า ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเกิดขึ้นเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการให้แก่ลูกค้าได้ และความพึงพอใจจะลดลงเมื่อความต้องการดังกล่าวนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ในการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจในการรับบริการค้านต่างๆ ได้มีนักวิชาการและ นักวิจัยหลายท่านได้อธิบายทฤษฎีความพึงพอใจไว้ ดังนี้

ทฤษฎีความคาดหวังของ วรูม (Vroom 1982: 84) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ทฤษฎีความคาดหวังต้องขึ้นอยู่กับการจูงใจ 2 ประการ คือ บุคคลต้องการสิ่งนั้นมากเพียงใด และเขาก็คิดว่าเข้า จะได้สิ่งนั้นมากเพียงใด โดยมีสมมติฐาน 4 ประการ ดังนี้

1. พลังในตัวบุคคลประกอบกับพลังจากสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งกำหนดพฤติกรรม
2. บุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของตนในองค์กรบุคคลมีความแตกต่างกันใน เรื่องประเภทของความต้องการ ความปรารถนา และเป้าหมาย
3. บุคคลทำการตัดสินใจระหว่างแผนเพื่อเลือก หรือทางเลือกหลายทางของพฤติกรรม
4. ขึ้นอยู่บนพื้นฐานของการรับรู้ของตนว่า พฤติกรรม เช่นนี้จะนำไปสู่ผลลัพธ์ตาม ปรารถนาหรือไม่

เซอร์ชเบอร์ก (Herzberg 1959 : 79) ได้แบ่งประเภทของความพึงพอใจออกเป็น 2 ลักษณะตามปัจจัยที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ ได้แก่

1. ความพึงพอใจที่เกิดจากปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ ความพึงพอใจที่เกิดจากความมีสำนึกรักในการทำงาน ผลสัมฤทธิ์ ความเจริญเติบโตของงาน ความก้าวหน้า รายได้ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา เทคนิคการนิเทศงาน ความรับผิดชอบในการทำงาน นโยบายในการทำงาน นโยบายและการบริหารของหน่วยงาน สภาพของงาน ตัวของงานที่ทำ สภาพและปัจจัยส่วนตัวของผู้ทำงาน ตลอดจนความมั่นคงในการทำงาน ความพึงพอใจเบื้องต้นนี้สามารถสังเกตได้จากผลงานที่ทำ

2. ความพึงพอใจที่เกิดจากปัจจัยระดับสูง ส่วนใหญ่จะเป็นความพึงพอใจที่เกิดจากความรู้สึก เช่น ความรู้สึกอันเกิดจากสามัญสำนึกรักที่มีต่องานและผลสัมฤทธิ์ของงาน ความรู้สึกที่มีต่อกำลังใจ ความเจริญเติบโตของงาน ต่อความรับผิดชอบในการทำงาน ต่อຄุณผู้ร่วมงาน ต่อการเพิ่มหรือลดความมั่นคงในการทำงาน ความรู้สึกที่มีต่อกำลังใจ ความรู้สึกภูมิใจต่อความสามารถ หรือรู้สึกจะดีต่อความไม่เสมอภาค รวมทั้งความรู้สึกที่มีต่อรายได้ที่ได้รับ

3. ส่วนประกอบการตลาดบริการ

เมื่อนึกถึงการทำตลาดที่เป็นสินค้าโดยทั่วไป เราจะนึกถึงกลยุทธ์ที่เกี่ยวกับการวางแผนกลยุทธ์ส่วนประสมการตลาดที่ประกอบไปด้วย องค์ประกอบทั้งสี่ ได้แก่ สินค้า (Product) ราคา (Price) การจำหน่าย (Place) และ การส่งเสริมการขายหรือโฆษณา (Promotion) หรือที่เรามักจะเรียกว่า 4P's กันจนติดปาก แต่สำหรับสินค้าประเภทบริการแล้ว 4P's นี้ไม่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

~~ผู้นำด้านเทคโนโลยีด้านการค้า~~

ทั้งนี้เนื่องจากสินค้าและบริการมีความแตกต่างกันดัง ไฉไลล่ามานั้นแล้ว แต่จะขอสรุปสั้น ๆ อีกครั้งก็คือ สินค้าบริการแตกต่างจากสินค้าปกติทั่วไปตรงที่ลูกค้าไม่ได้มีเงินเข้าของสินค้าบริการนั้น ๆ มักจะเป็นการเช่า หรือการใช้บริการ การเน้นตัวผลิตภัณฑ์ คุณภาพสินค้า ภายนะบรรจุ จึงไม่เพียงพอ บริการเป็นสิ่งที่จับต้องได้ยาก เมื่อจับต้องยาก ก็ไม่สามารถเน้นตัวผลิตภัณฑ์ได้ ต้องมีองค์ประกอบอื่น ๆ เข้าเสริมด้วย เพื่อเน้นจินตภาพให้ลูกค้าเกิดความรู้สึกที่ดี

พนักงานบริการมีส่วนเป็นอย่างมากในการให้บริการกับลูกค้า ซึ่งเรียกว่าการส่งมอบบริการ มีบริการหลายประเภทที่ต้องมีการติดต่อบริการระหว่างพนักงานกับลูกค้าในขณะให้บริการด้วย เช่น ร้านตัดผม

การบริการมีความแตกต่างมากในแต่ละครั้ง ทำให้ควบคุมคุณภาพได้ยาก เนื่องจาก เกี่ยวข้องกับคน ซึ่งในที่นี้รวมทั้งคนให้บริการและคนรับบริการ ที่เข้ามาเกี่ยวข้องซึ่งอาจจะมีความผิดพลาดได้

ลูกค้าประเมินคุณภาพบริการได้ยาก เพราะบริการจับต้องไม่ได้ ทดลองก่อนตัดสินใจไม่ได้

บริการไม่สามารถผลิตเก็บไว้ล่วงหน้าได้ เนื่องจากเกี่ยวข้องกับคน เวลา สถานที่ และเป็นสิ่งที่จับต้องได้ยาก

เวลาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการส่งมอบบริการ เพราะบริการเก็บรักษาไว้ล่วงหน้าไม่ได้ ทำให้ในช่วงที่มีลูกค้าเข้ามาใช้บริการมาก ๆ ทำให้ลูกค้าต้องรอนานและการให้บริการมีคุณภาพลดลง

มีช่องทางการจัดจำหน่ายที่แตกต่างออกไปจากสินค้าแบบดั้งเดิม บริการบางประเภทสามารถส่งมอบได้ทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยไม่ต้องติดต่อกับคนโดยตรง

ด้วยเหตุนี้สินค้าประเภทบริการจึงมีองค์ประกอบที่เป็นส่วนประสมทางการตลาดที่แตกต่างออกไป ส่วนประสมการตลาดนี้มีหลายแนวคิดเนื่องจากยังเป็นของใหม่ ยังไม่มีมาตรฐานที่แน่นอน ทั้งนี้ เพราะบริการเป็นสิ่งที่มีความหลากหลายมาก แต่ที่จะળามาใช้ในที่นี่น่าจะกล่าวได้ว่า ครอบคลุมมากที่สุดมีอยู่ 8 ประการ ด้วยกัน หรือซึ่งขออนุญาตเรียกว่า 8P's ก็น่าจะพอได้ ซึ่งประกอบด้วย Product Price Place Promotion Process People Physical Evidence Productivity

การจัดการทางด้านการตลาดของสินค้า บริการตลาดของสินค้าบริการนี้ต้องมีมากถึง แปดประการด้วยกัน เพราะสินค้ากับงานบริการมีความแตกต่างกัน ดังได้สรุปไว้ดังนี้

แรก ๆ ไปแล้ว

แต่ประเด็นที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ สินค้าบริการมีความแตกต่างจากสินค้าปกติ ก็คือองค์ประกอบทั้งแปดนี้จะต้องทำงานสอดประสานกัน เป็นขั้นตอนที่สม่ำเสมอ มีประสิทธิภาพ ผสมกลมกลืน ไปด้วยกันเป็นทีม อยู่ตลอดเวลา ซึ่งไม่เหมือนกับ 4P's ของสินค้าแบบเดิมที่ถึงแม้ ประสานกันก็จริง แต่ก็ยังมีการแบ่งขอบเขตงานแยกออกจากกัน ได้ชัดเจนมากกว่าสินค้าบริการ สามารถอธิบายส่วนประสมทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการได้ ตามภาพที่ 2 คือ

องค์ประกอบหนึ่งแฝดของสินค้าบริการจึงต้องทำงานประสานกันอย่างดีจึงจะได้ประสิทธิผล ดังนี้

1. Product Elements ผู้บริหารสินค้าจะต้องตัดสินใจเลือกหลัก (Core Service) และองค์ประกอบเสริม (Supplementary Service) ที่สามารถสนับสนุนความต้องการของลูกค้าได้อย่างถูกต้อง และแบ่งขั้นได้ดีกับบริการของคู่แข่ง

2. Place, Cyberspace and Time การตัดสินใจเกี่ยวกับการส่งมอบบริการ ต้องคำนึงถึง ปัจจัยทางด้านสถานที่ที่ให้บริการ และเวลาในสินค้าบริการบางประเภท สามารถส่งมอบบริการได้ ผ่านทางช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เรียกว่าทางอีเมล์ หรือทางเว็บไซต์ก็ได้ ลูกค้าจะคำนึงถึงความรวดเร็ว และความสะดวกในการรับบริการเป็นปัจจัยที่สำคัญ ซึ่งเป็นตัวที่ผู้บริหารต้องอยู่ตัดสินใจ เพื่อแบ่งกันเสนอบริการที่สะดวกรวดเร็วให้กับลูกค้าให้ได้ที่สุด

3. Process เป็นกระบวนการของการออกแบบ การส่งมอบบริการให้กับลูกค้า ถ้าการออกแบบทำได้ดี การส่งมอบบริการก็จะมีประสิทธิภาพ ลูกค้าต้องลงเวลา มีคุณภาพสม่ำเสมอ แต่ถ้า การออกแบบขึ้นตอนการผลิตไม่ดีพอ จะทำให้ลูกค้ารู้สึกชำราบ หรือที่อาการหนักหน่อยก็จะทำให้ ลูกค้าไม่พอใจ จนอาจจะพาเลิกใช้บริการไปเลยก็ได้ เพราะการออกแบบการให้บริการที่ไม่มี ประสิทธิภาพจะทำให้ลูกค้ารู้สึกได้ว่ามีขั้นตอนมากมายเหมือนราชการ ซักซ้ำ พนักงานที่รับเรื่องไม่ กล้าตัดสินใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความกดดันจะมีมากที่แนวรับลูกค้า ตรงพนักงานรับบริการที่อยู่ ส่วนหน้าสุด ทำให้พนักงานมีความตึงเครียด ซึ่งจะส่งผลให้การบริการมีประสิทธิภาพลดลง และ กลายเป็นความล้มเหลวในที่สุด

4. ความสามารถในการผลิตบริการและคุณภาพที่สม่ำเสมอปัจจัยข้อนี้เป็นเสมือนเหริญ คละด้านที่ต้องถอน Trade off กัน ผู้บริหารบางคน ไม่เข้าใจไปลดต้นทุนการผลิตบริการลง ทำให้ไป ลดคุณภาพบริการลงตามไปด้วยคุณภาพบริการที่ไม่ดี หรือไม่สม่ำเสมอทำให้ลูกค้าหนี หายไปได้ง่าย ในขณะเดียวกัน การเพิ่มคุณภาพโดยไม่คำนึงถึงต้นทุน และการตั้งราคาที่เหมาะสมก็ อาจทำให้ผลประกอบการของบริษัทมีปัญหาในเรื่องของกำไรได้เช่นเดียวกัน

5. พนักงานผู้ให้บริการและลูกค้า มีบริการหลักชนิดที่เจาะลงให้ลูกค้าและพนักงาน ต้องมีส่วนร่วมในการผลิตและส่งมอบการบริการพร้อมดัน ขาดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ได้ เช่น การ ให้บริการตัดผม เป็นต้น โดยมากลูกค้าจะประเมินคุณภาพของบริการจากการติดต่อรับบริการจาก พนักงานบริการ ผู้บริหารที่รู้ความสำคัญของปัจจัยนี้มักจะหุ่นงบประมาณไปกับการให้การอบรม พนักงานบริการ และการคัดเลือกพนักงานที่มีคุณภาพ

6. Promotion and Education ไม่มีสินค้าชนิดใดที่จะประสบความสำเร็จได้ ถ้าไม่มี โปรแกรมการสื่อสารการตลาดที่ดี ซึ่งเข้ามาเมื่อทบทวนในการให้ข้อมูลที่จำเป็นกับลูกค้า ซักช่วนให้ เห็นประโยชน์ที่จะได้รับตลอดจนกระตุ้นให้ลูกค้าสนใจซื้อบริการเร็วขึ้น แต่โดยหลักแล้ว การ สื่อสารการตลาดของสินค้าบริการมักจะเน้นที่การสอนลูกค้าเกี่ยวกับบริการนั้นว่ามีประโยชน์ อย่างไรบ้าง เมื่อไรถึงควรจะใช้ จะหาได้ที่ไหน และจะต้องทำอย่างไรบ้างในการมารับบริการนั้น ๆ

7. Physical Evidence นับเป็นองค์ประกอบที่มีส่วนในการช่วยทำให้ลูกค้ารู้สึกว่า บริการนั้นมีคุณภาพ มีความเหมาะสม มีประสิทธิภาพด้วยเช่นเดียวกัน องค์ประกอบนี้ได้แก่ อาคาร

สำนักงานสถานที่ที่ให้บริการ เครื่องมือที่ใช้ การแต่งกายของพนักงานที่เหมาะสม เครื่องหมายการค้า สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือแม้กระทั่งลูกค้าคนอื่นที่อยู่ในสถานที่บริการนั้น ๆ ก็มีส่วนในการที่ลูกค้าใช้เป็นปัจจัยในการประเมินงานบริการนั้น ๆ ด้วยเช่นกัน ทั้งนี้ เนื่องจากสินค้าบริการ เป็นสิ่งจับต้องและประเมินได้ยาก ลูกค้าจึงมักจะ ไปเปรียบเทียบเอกลักษณ์ที่อยู่ใกล้เคียงที่เป็นองค์ประกอบดังได้ยกตัวอย่างในตอนต้นเป็นต้นข่ายในการประเมินคุณภาพ

8. ราคากลางค่าใช้จ่ายส่วนที่ลูกค้าต้องจ่าย องค์ประกอบนี้ออกหนึ่งจากในเรื่องของราคามาปกติที่ผู้บริหารจะต้องตัดสินใจ เมื่อมีอนกับราคางานสินค้าแบบเดิมแล้ว ผู้บริหารยังจะต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่ไม่ใช่ตัวเงิน เวลาที่ลูกค้าต้องเสียไปในการมาใช้บริการตลอดจนการความรู้สึกทางด้านร่างกายและจิตใจที่อาจออกมากในเมื่อลุ ไม่พอใจต่อการบริการที่ได้รับเนื่องจากบริการไม่ได้เป็นไปตามที่คาดหมายไว้

ทั้งหมดประการที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ เป็นเพียงการแนะนำให้พอดีกับภาพโดยสังเขปเท่านั้น ในทางปฏิบัติ องค์ประกอบที่เป็น 8P's นี้ไม่ได้แบ่งแยกออกจากกันอย่างชัดเจนแบบนี้ ในบางองค์ประกอบอาจจะผสมกันน้ำหนักที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ เป็นเพราะว่าสินค้าบริการเป็นสิ่งที่จับต้องได้ยาก องค์ประกอบทั้งแปดจึงต้องผสมกัน ไม่อาจจะแบ่งแยกออกจากกันได้อย่างชัดเจน ขึ้นอยู่กับแต่ละสินค้าบริการด้วยเช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ อาจจะกล่าวได้ว่า การตลาดบริการยังต้องเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านอื่น ที่อยู่ภายใต้บัญชาที่เป็นหน่วยงานสนับสนุนการให้บริการ ตลอดจนความร่วมมือที่ได้รับจากการบริหารงานทางด้าน Human Resource ไปพร้อมกันด้วย การบริหารการตลาดบริการไม่อาจแยกออกจากส่วนงานสนับสนุนอื่น ๆ ได้

4. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

เนื่องจากการปฏิบัติการทางการตลาดสมัยใหม่ มุ่งเน้นที่ผู้บริโภคเป็นสำคัญ ดังนั้น

นักการตลาดปัจจุบันจึงได้ให้ความสนใจ และศึกษาถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคมากขึ้น เพราะการเข้าใจพฤติกรรมของผู้บริโภคที่ถูกต้อง จะทำให้การตลาดสามารถสนองความต้องการของผู้บริโภคได้ดีกว่าคู่แข่งขัน ซึ่งจะนำความได้เปรียบมาสู่บริษัทในที่สุด (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ 2534 :

34)

ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior)

มีผู้ให้ความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคไว้หลายท่านด้วยกัน ได้แก่

ธงชัย สันติวงศ์ (2539 : 223) ให้พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง การกระทำการของบุคคล ใดบุคคลหนึ่งซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดหาให้ได้มาและการใช้ซึ่งสินค้าและบริการ ทั้งนี้ หมายรวมถึง กระบวนการตัดสินใจซึ่งมีมาอยู่ก่อนแล้วและซึ่งมีส่วนในการกำหนดให้มีการ กระทำดังกล่าว โดยการที่จะทราบพฤติกรรมผู้บริโภคจะมีจุดเริ่มต้นในการศึกษาคือ ต้องมีความ เข้าใจถึงส่วนประกอบทางจิตวิทยา (Psychological Mack-up) ที่ประกอบขึ้นเป็นระบบความคิด และจิตใจของคน โดยระบบนี้เป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้ หรือระบบกลไกทางสมองที่ทำให้ เกิดพฤติกรรมผู้บริโภค ได้ ซึ่งเราเรียกระบบส่วนนี้ว่า “สูญญ์ความคุณสั่งการทางสมอง” (central control unit) จึงย่อมจะมีความหมายลูกด้วยกันที่ต้องและเห็นได้ชัด ระบบดังกล่าวคือ the black-box นั่นเอง

ศุภร เสรีรัตน์ (2537 : 113) พฤติกรรมของผู้บริโภค (Consumer Behavior) หมายถึง การแสดงออกของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้สินค้าและบริการทางเศรษฐกิจ รวมทั้งกระบวนการในการตัดสินใจที่มีผลต่อการแสดงออก

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538 : 3) พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง พฤติกรรมซึ่งบุคคล ทำการค้นคว้า การซื้อ การใช้ การประเมินผล และการใช้จ่ายในผลิตภัณฑ์และบริการ โดยคาดว่า จะตอบสนองความต้องการของเข้า การศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภคเป็นการศึกษาวิธีการที่แต่ละ บุคคลทำการตัดสินใจที่จะใช้ทรัพยากร เงิน เวลา บุคลากร และอื่นๆ เกี่ยวกับการบริโภคสินค้า ซึ่งนักการตลาดต้องศึกษาสินค้าที่เขาจะทำการเสนอขายนั้นว่าใครคือลูกค้า (Who) ผู้บริโภคซื้ออะไร (What) ทำไมจึงซื้อ (Why) ซื้อย่างไร (How) เมื่อไร (When) ซื้อที่ไหน (Where) ซื้อและใช้ บ่อยครั้งเพียงใด (How often) รวมทั้งศึกษาว่าใครมีอิทธิพลต่อการซื้อ (Who)

การใช้คำตาม Who, What, Why, When, Where และ How จะทำให้สามารถ เข้าใจถึง พฤติกรรมของผู้บริโภค ได้ง่ายและค่าตอบที่ได้นั้นจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการตลาดใน การกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดที่มีประสิทธิภาพและสามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า ได้มากที่สุด

อดุลย์ ชาตรุงคกุล (2539 : 44) ได้ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมผู้บริโภค ว่าเป็น ปฏิกริยาของบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้รับและใช้สินค้าและบริการทางเศรษฐกิจรวมทั้ง กระบวนการต่างๆ ของการตัดสินใจซึ่งเกิดก่อนและเป็นตัวกำหนดปฏิกริยาต่างๆ เหล่านั้น

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2534 : 28) กล่าวว่า พฤติกรรมผู้บริโภค หมายถึง “กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการค้นหาและการบริโภคใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการ ซึ่งทั้งนี้ทั้งนั้นต้องอาศัย กระบวนการตัดสินใจเข้าร่วมเพื่อให้กิจกรรมนั้นลุล่วง” พฤติกรรมซึ่งบุคคลทำการค้นหา (Searching) การซื้อ (Purchasing) การใช้ (Using) การประเมินผล (Evaluating) และการใช้จ่าย

(Disposing) ในผลิตภัณฑ์และบริการ โดยคาดว่าจะตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคได้มาก น้อยเพียงใด หรืออาจหมายถึงกระบวนการตัดสินใจและลักษณะกิจกรรมของแต่ละบุคคลเมื่อทำการประเมินผล (Evaluating) จัดหา (Acquiring) การใช้ (Using) การใช้จ่าย (Disposing) เกี่ยวกับสินค้าและบริการ (Engle, Black we and Miniard)

จากความหมายของพฤติกรรมผู้บริโภคดังกล่าวสามารถแยกพิจารณาการกระทำได้เป็น 3 ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค คือ

1. การแสดงออกและการกระทำการแต่ละบุคคล
2. การได้รับหรือได้มาซึ่งสินค้าหรือบริการและการใช้สินค้าและบริการ
3. กระบวนการตัดสินใจ

5. การค้าส่ง

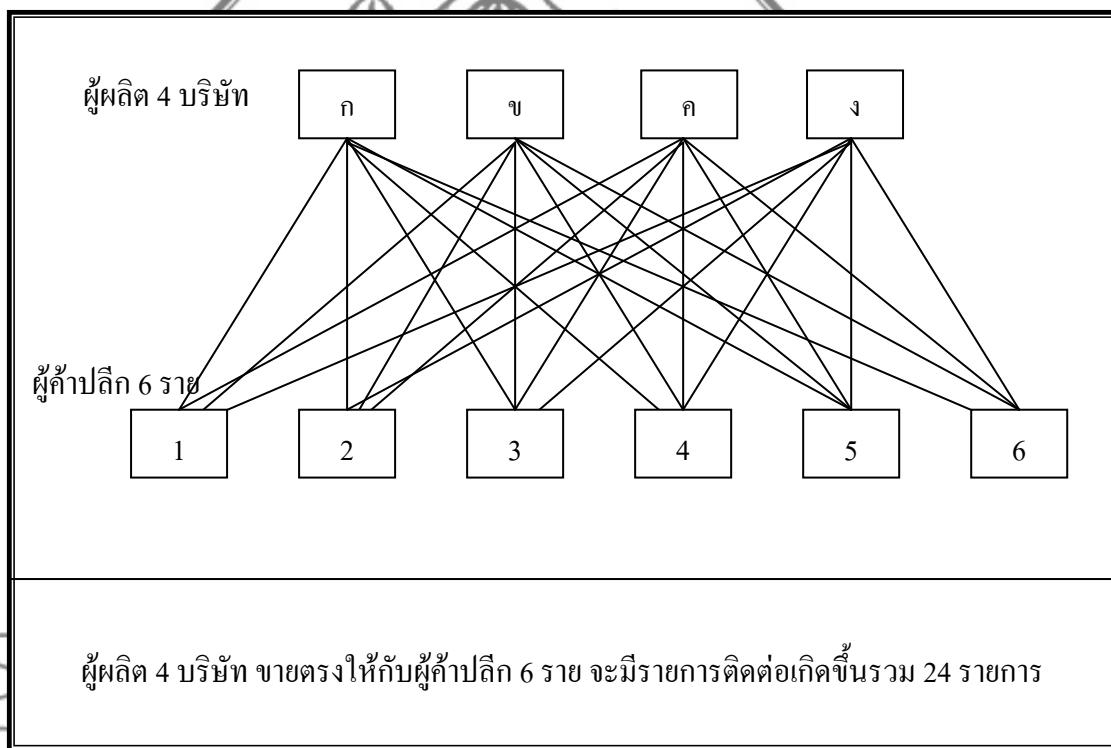
ในการค้าส่งขึ้นมาจากการค้าขายจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคคนสุดท้าย พ่อค้าส่งนับว่ามีบทบาทสำคัญในช่องทางการจำหน่าย หรืออาจกล่าวได้ว่าพ่อค้าส่งเป็นสถาบันการตลาดที่มีความสำคัญในช่องทางการจำหน่ายต่อการกระจายสินค้าจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภคคนสุดท้าย ในระบบการผลิตการจัดจำหน่ายและการบริโภคในปัจจุบันคงไม่มีผู้ผลิตรายใดที่มุ่งจะจัดจำหน่ายสินค้าโดยตรงให้กับผู้บริโภคแต่เพียงช่องทางเดียว หากจะทำได้ก็คงไม่สามารถจัดจำหน่ายได้อย่างทั่วถึงหรือไม่ก็เสียค่าใช้จ่ายสูงมากหรืออาจสูงมากหรืออาจไม่มีความชำนาญมากพอในด้านการจัดจำหน่ายสินค้าประเภทนั้น

อันที่จริงผู้ผลิตไม่ต้องการให้มีคนกลางค้าส่ง เพราะคนกลางค้าส่งเป็นผู้แบ่งกำไรที่ผู้ผลิตควรจะได้ทั้งหมดไปส่วนหนึ่ง อย่างไรก็ตามหากผู้ผลิตจะเอากำไรที่ควรได้เสียทั้งหมดเองโดยตัดคนกลางค้าส่งออกไป ผู้ผลิตก็จะไม่ได้รับความสะดวกในการบัญชี อีกทั้งจะมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินสูง เพราะกิจการค้าปลีกมีอยู่ระหว่างจัดระจายทั่วไป และในกรณีที่ขายเป็นเครดิตด้วยก็จะมีหนี้สูญเกิดขึ้นมาก เนื่องจากจำนวนลูกหนี้มีมากทำให้ยากแก่การติดตามเก็บเงิน นอกจานี้มีการเริ่มของกิจการค้าปลีกโดยทั่วไปมีความเข้มแข็งกว่ากิจการค้าส่ง

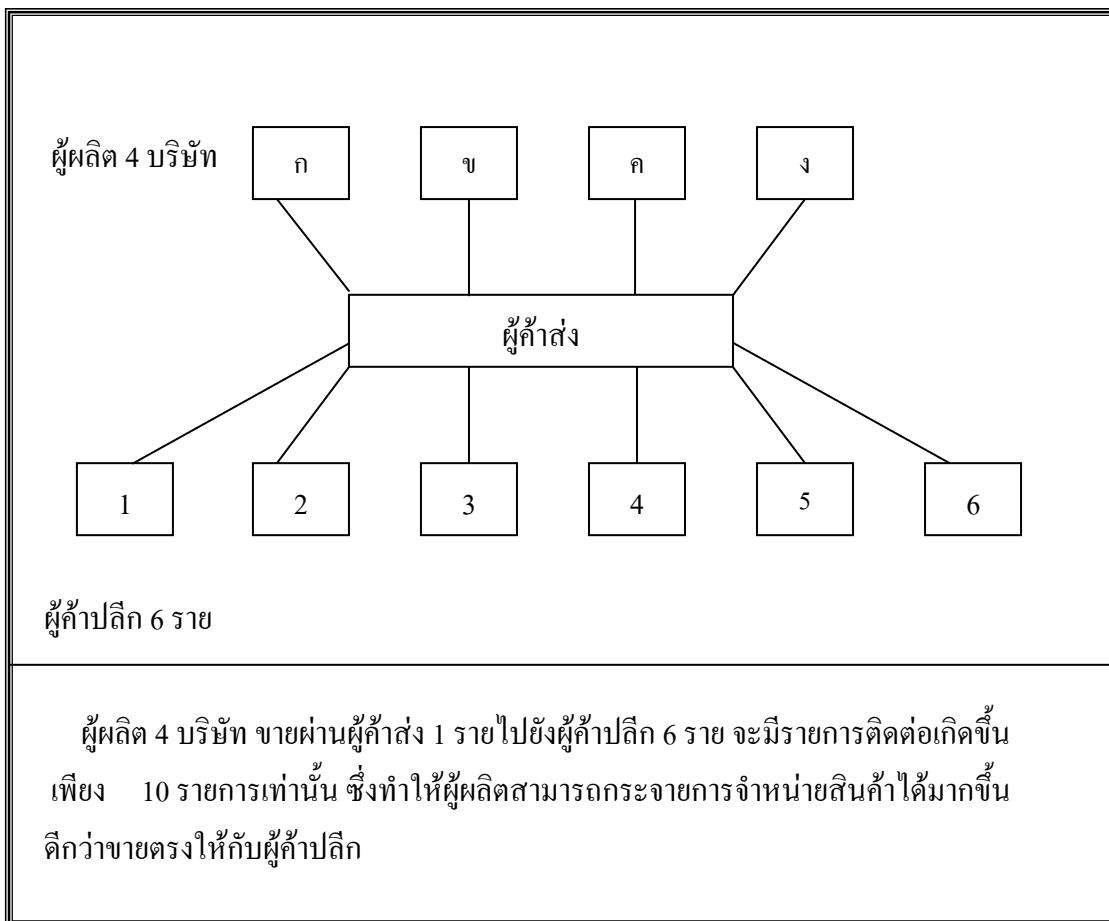
ในสหราชอาณาจักรระหว่าง 25 – 50 ปีที่ผ่านไปนี้ทั้งฝ่ายผู้ผลิตและกิจการค้าปลีกต่างก็ได้พยายามที่จะตัดคนกลางค้าส่งออกไปแต่ก็ยังไม่ปราบปรามหลักฐานอันใดที่ยืนยันได้ว่าความพยายามในเรื่องนี้ได้ประสบความสำเร็จตรงกันข้ามความสำคัญของคนกลางค้าส่งในฐานะที่เป็นกำลังสำคัญของระบบการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ได้มากขึ้นเรื่อยๆ

ในความหมายที่กว้าง คำว่า “การค้าส่ง” (wholesaling) หมายถึงการจำหน่ายผลิตภัณฑ์และกิจกรรมทั้งปวงที่เกิดขึ้นโดยตรงเกี่ยวกับการจำหน่าย หรือการบริการที่ให้กิจการที่ซื้อไปเพื่อ

ขายต่อ หรือเพื่อนำไปใช้ในทางอุตสาหกรรม ในกรณีที่ผู้ผลิตได้จำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้แก่กิจการค้าปลีก โดยไม่ผ่านคนกลางค้าส่ง หรือกิจการค้าปลีกได้จำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้แก่ผู้ใช้เพื่อการอุตสาหกรรม ขนาดเล็กการกระทำของผู้ผลิตและกิจการค้าปลีกในกรณีนี้ย่อมถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติในหน้าที่ ของการค้าส่งตามคำจำกัดความอย่างกว้างดังกล่าวข้างต้น อย่างไรก็ได้การศึกษาและวิเคราะห์ เกี่ยวกับเรื่องการค้าส่งในบทนี้จะมีความสะดวกและเข้าใจดีขึ้นมากหากว่าคำว่า “การค้าส่ง” จะมี คำจำกัดความในความหมายที่แคบกว่าข้างต้น กล่าวคือ คำว่า “การค้าส่ง” ควรหมายถึงกิจการที่ จัดตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการค้าส่งเท่านั้น ขณะนี้กิจการของผู้ผลิตและกิจการค้าปลีกที่ มีการค้าส่งขึ้นในบางโอกาส จึงไม่ควรรวมอยู่ในกิจการประเภทค้าส่งด้วย

ภาพที่ 3 แสดงรายการที่เกิดขึ้นทั้งหมดเมื่อผู้ผลิตขายสินค้าส่งให้กับผู้ค้าปลีก
ที่มา: สุวิทย์ เปียผ่อง, การค้าส่งและการค้าปลีก (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศานา, 2535.), 2.

ภาพที่ 4 แสดงรายการที่เกิดขึ้นเมื่อผู้ผลิตขายผ่านผู้ค้าส่งไปยังผู้ค้าปลีก
ที่มา : สุวิทย์ เปียผ่อง, การค้าส่งและการค้าปลีก (กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศึกษา, 2535.), 2.

สรุป การค้าส่ง หมายถึง กิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการขายสินค้าหรือบริการให้กับบุคคลซื้อไป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำสินค้าหรือรากการนั้นไปขายต่อ (Reseller) เพื่อนำไปใช้ในสถาบันธุรกิจ หรือเพื่อนำไปใช้ในทางอุดสาหกรรม การค้าส่งปกติเป็นการขายสินค้า หรือบริการครั้งละเป็นจำนวนมาก (Selling in Whole of Large Quantities)

6. โลจิสติกส์

กิจกรรมหลักของ โลจิสติกส์เกี่ยวข้องกับการจัดหา จัดเก็บ และจัดส่งสินค้าจากจุดหนึ่งไปยังจุดหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค การดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นด้านชีวิต ครอบครัว สังคม ธุรกิจ เศรษฐกิจ และการเมือง ย่อมมีผลกระทบไม่ทางตรงก็ทางอ้อมต่อกระบวนการ โลจิสติกส์มากบ้างน้อยบ้างตามปัจจัยของเวลา สถานที่ และความต้องการ

ที่เกี่ยวข้องบอยแคร์ไนท์คุณไปยังร้านค้าปลีกเพื่อซื้อสินค้าอุปโภคบริโภค และไม่พบของที่ต้องการอยู่บนชั้นวางสินค้า คุณเคยสั่งสินค้าทางไปรษณีย์ ทางโทรศัพท์ หรือผ่านบุคคล และได้รับสินค้าที่ไม่ตรงกับความต้องการหรือไม่ คุณเคยจัดส่งสินค้าไปให้ลูกค้าทั้งในกรุงเทพฯ ต่างจังหวัด หรือต่างประเทศ โดยสินค้านั้นไม่อยู่ในสภาพที่ลูกค้าต้องการ หรือลูกค้าไม่ได้รับของครบถ้วนหมดหรือไม่ คุณเคยมีผู้ขายวัดถูกดิบในระบบการจัดส่งทันเวลาอดีตที่จัดส่งของไม่ตรงเวลา และทำให้สายการผลิตหยุดการผลิตหรือไม่ เมื่อไรที่คุณสัญญาว่าจะจัดส่งสินค้าให้ภายใน 2-3 วัน แต่กลับจัดส่งภายใต้ 2-3 อาทิตย์ ทำไม่ภาชนะบรรจุภัณฑ์ที่จัดส่งจากต่างประเทศมักจะมาถึงช้ากว่าการส่งภายในประเทศ

เป็นความโชคดีที่เรามักจะพบรากурсสินค้าที่เราต้องการในคลังสินค้า รับสินค้าถูกต้องทั้งจำนวนและคุณภาพ สินค้าไม่มีตำหนิ และได้รับสินค้าทันเวลาตามที่สัญญากันไว้ ความไม่ใส่ใจในเสียงเรียกร้องของผู้บริโภค คนทำธุรกิจ นักวิชาการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นตัวชี้บ่งถึงจุดลับของธุรกิจ เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องทำความเข้าใจถึงกระบวนการโลจิสติกส์ บทนี้จะนำเสนอถึงกิจกรรมโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจในระดับมหาภาค และระบบธุรกิจในระดับจุลภาค แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างโลจิสติกส์กับการตลาด ประวัติและพัฒนาการของบทบาทหน้าที่โลจิสติกส์ที่จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจถึงบทบาทกลยุทธ์ในองค์กรธุรกิจยุคใหม่

เนื่องจากโลจิสติกส์เป็นองค์ประกอบสำคัญของเศรษฐกิจระดับประเทศ จึงจำเป็นที่จะต้องกำหนดถึงคำนิยามจำเพาะให้แน่ชัด ในอดีต ลิงตีพิมพ์ธุรกิจและทางการศึกษาได้เรียกโลจิสติกส์ (Logistics) หลากหลายชื่อด้วยกัน เช่น การกระจายตัวสินค้า (Physical Distribution) การกระจายสินค้า (Distribution) วิศวกรรมการกระจายสินค้า (Distribution Engineering) โลจิสติกส์ธุรกิจ (Business Logistics) โลจิสติกส์การตลาด (Marketing Logistics) โลจิสติกส์การกระจายสินค้า (Distribution Logistics) การจัดการพัสดุ (Materials Management) การจัดการโลจิสติกส์พัสดุ (Materials Logisitcs Management) ระบบตอบสนองเร็ว (Quick-response Systems) โลจิสติกส์อุตสาหกรรม (Industrial Logisitcs) การจัดการซัพพลายเชน (Supply Chain Management) ฯลฯ

ซึ่งกลุ่มคำเหล่านี้มักจะอ้างอิงความสำคัญในสิ่งเดียวกัน กล่าวคือ การจัดการของการเคลื่อนย้ายสินค้าจากจุดกำเนิดถึงจุดการบริโภคสินค้า แต่การจัดการโลจิสติกส์มีการขยายขอบเขต กว้างออกไปมากในวิชาชีพโลจิสติกส์ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ และองค์การที่เกี่ยวข้องได้ให้ความหมายไว้หลากหลายมิติ ซึ่งสามารถสรุปตามลำดับเหตุการณ์ได้ดังนี้

“โลจิสติกส์ คือ ศิลปะและศาสตร์ของการกำหนดความต้องการการได้มา การกระจายสินค้า และท้ายที่สุด เป็นการรักษาไว้ของเงื่อนไขความพร้อมในการปฏิบัติการ เพื่อชีวิตที่สมบูรณ์”

“โลจิสติกส์ เป็นการจัดการของกิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายและการประสานงานของอุปทานและอุปสงค์ในเวลาที่กำหนด และการใช้ประโยชน์ของสถานที่”

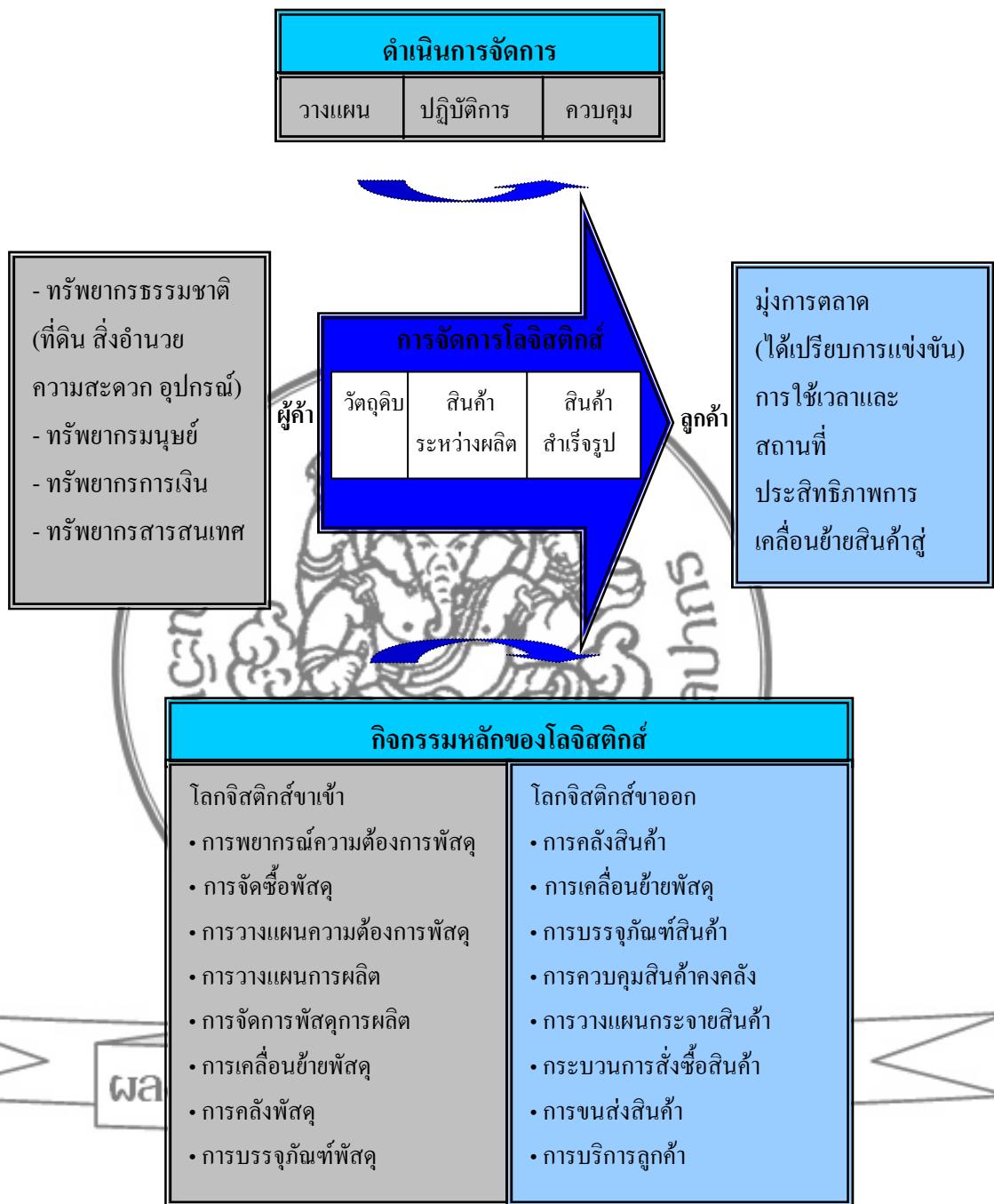
“โลจิสติกส์ คือ กระบวนการวางแผนปฏิบัติการและความคุณอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของการเคลื่อนย้ายและจัดเก็บวัสดุคิบ สินค้าระหว่างผลิต สินค้าสำเร็จรูป และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องจากจุดกำเนิดจนถึงจุดการบริโภค เพื่อเป้าหมายในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า”

“โลจิสติกส์ คือ กลยุทธ์การจัดการเคลื่อนย้าย จัดเก็บ และสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับพัสดุชิ้นส่วน และสินค้าสำเร็จรูปในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ช่วงการจัดหา งานระหว่างกระบวนการ แปรรูปจนถึงการกระจายสินค้า เป้าหมายทั้งหมดคือเพื่อการสนับสนุนสูงสุดในปัจจุบัน และการสร้างกำไรในอนาคต ตลอดจนการบรรจุต้นทุนที่ต่ำสุดในการสั่งซื้อของลูกค้า”

“โลจิสติกส์ คือ เวลาที่มีความตั้มพันมากับตำแหน่งของทรัพยากร หรือกลยุทธ์การจัดการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งหมายถึงการจัดลำดับของเหตุการณ์ที่มุ่งสู่ความพอใจของลูกค้า ได้แก่ การจัดทำ การผลิต การกระจายสินค้า และกำจัดของเสีย รวมทั้งการขนส่ง การจัดเก็บ และเทคโนโลยีสารสนเทศ”

“โลจิสติกส์ คือ ประสิทธิภาพการเคลื่อนย้ายสินค้าจากจุดกำเนิดจนถึงลูกค้า และยังรวมถึงการเคลื่อนย้ายจากแหล่งวัสดุคิบสู่สายงานการผลิต กิจกรรมเหล่านี้ได้รวมถึงการขนส่ง การคลังสินค้า การเคลื่อนย้ายพัสดุ การบรรจุภัณฑ์ การพัฒนาทางการตลาด และการบริการลูกค้า”

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

ภาพที่ 5 องค์ประกอบของการจัดการโลจิสติกส์

ที่มา : ทวีศักดิ์ เทพพิทักษ์, การจัดการโลจิสติกส์ (กรุงเทพฯ: เอ็กเพอร์เน็ท, 2548), 129.

ความมั่นคงของผู้บริโภคได้นำไปสู่การเพิ่มผลผลิตมวลรวมประชาชาติและการตลาดระหว่างประเทศเพื่อสินค้าและบริการ และมีการขยายและกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภคในทุกมุมของโลก องค์การธุรกิจมีการเพิ่มขนาดและความซับซ้อน เพื่อบรรจุถึงความท้าทายในการขยายตลาดและ

ความหลากหลายของสินค้าและบริการมีการปรับเปลี่ยนจากสายการผลิตที่หลากหลายสินค้าในที่เดียวกัน เป็นสายการผลิตสินค้าที่เดี่ยวแทน การกระจายสินค้าจากจุดดำเนินดึงจุดการบริโภคก็ถูกยกไปเป็นองค์ประกอบสำคัญขนาดใหญ่ของผลผลิตมวลรวมประชาชาติ (Gross National Product : GNP) ของประเทศ

ตัวอย่างในสหรัฐอเมริกา โลจิสติกส์มีส่วนสนับสนุนประมาณร้อยละ 11 ของ GNP ในภาคอุตสาหกรรมปี พ.ศ. 2533 มีค่าใช้จ่ายด้านการขนส่งประมาณ 352 ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ ด้านการคลังสินค้ามากกว่า 221 ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ และด้านอำนวยการมากกว่า 27 ล้านล้านล้านบาทฯ รวมทั้งสิ้น 600 ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ การลงทุนสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกทางการคมนาคมและการกระจายสินค้าเฉพาะภาคเอกชนประมาณการมากกว่า 100 ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ เมื่อพิจารณาถึงความต้องการใช้ที่ดิน แรงงาน และเงินทุน ผลกระทบต่อมาตรฐานการคงชีพโลจิสติกส์ ถือว่าเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ระดับประเทศ

การจัดการ โลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพสนับสนุนความพยายามทางการตลาดของธุรกิจ (ซึ่งสามารถสร้างสรรค์ความได้เปรียบแข่งขันด้วยความสามารถต่างในพื้นที่การตลาด) ด้วยการส่งเสริมประสิทธิภาพการเคลื่อนย้ายสินค้าไปยังลูกค้า เวลา และการใช้พื้นที่ของสินค้า การดูแลในด้านการบัญชีถือเป็นทรัพย์สินอันมีค่าเชิงของธุรกิจ

โลจิสติกส์มุ่งสู่การตลาด

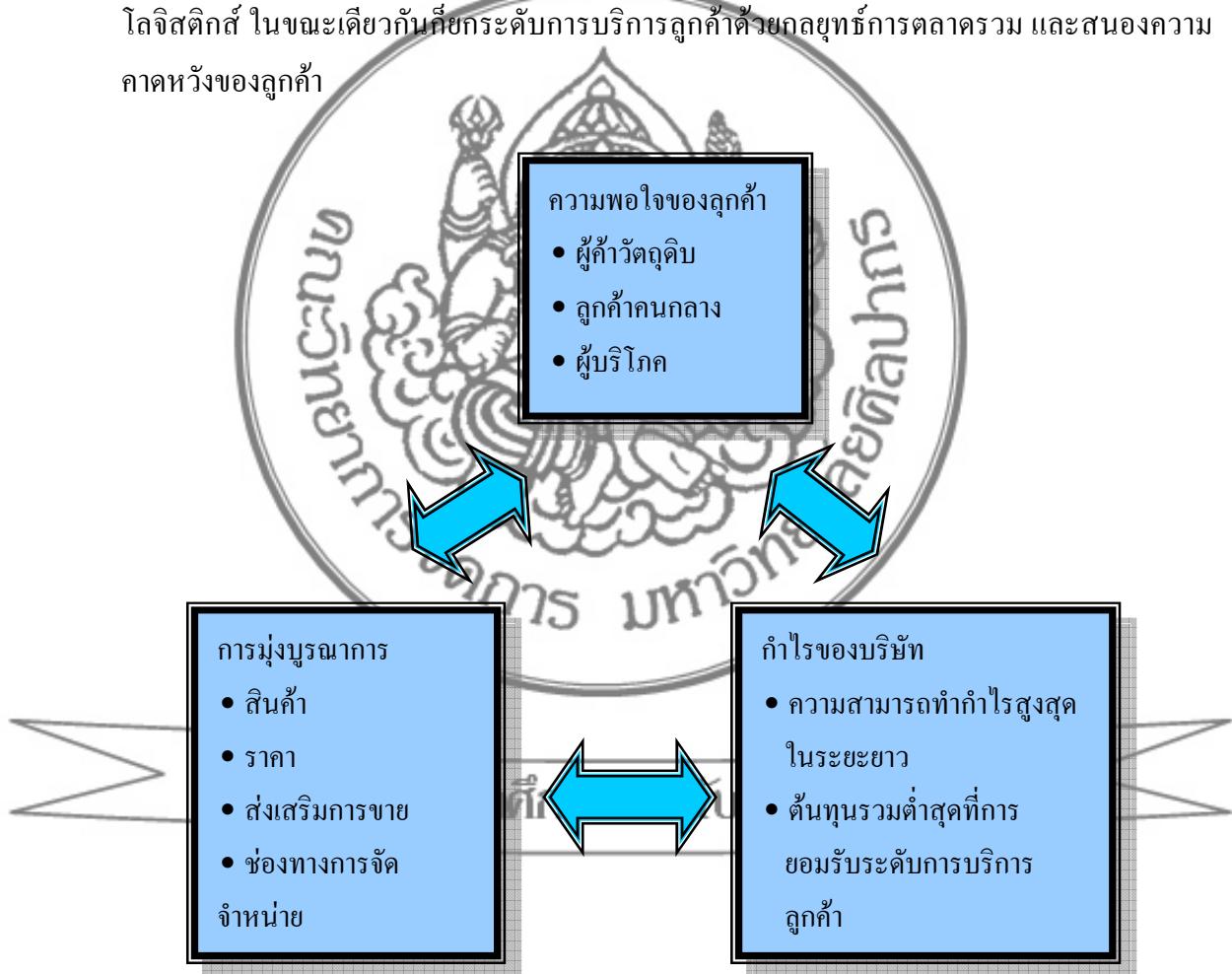
ในระหว่างปี พ.ศ. 2493 มีบริษัทกลุ่มนหนึ่งที่ประสบความสำเร็จ ได้วางหลักการและการปรับตัวของแนวคิดการตลาดเอาไว้ กลุ่มบริษัทเหล่านี้ ได้แก่ เจนเนอรัลอะลิเคนต์ฟิล์ม, พรอกเตอร์ แอนด์ แแกมเบล, ไอบีเอ็ม แมคโอดัลส์, แควกเกอร์ โอตัส, เจนเนอรัลฟูดส์, ยูไนเต็ดแอร์ไลน์ และ ไวน์ฟูลคอร์ เปอเรชัน แนวคิดการตลาดนี้คือ “ประชญาการจัดการตลาด คือ การยึดมั่นการบรรลุเป้าหมายขององค์การ ซึ่งอยู่กับการกำหนดความจำเป็นและความต้องการของเป้าหมายการตลาด และการจัดตั้งตามความพอดีของลูกค้า ซึ่งมีประสิทธิผลและมีประสิทธิภาพที่มากกว่าคู่แข่งขัน” หรืออีกนัยหนึ่งคือ ลูกค้าคือนาย

ในส่วนของการสนับสนุนการตลาด โลจิสติกส์แสดงบทบาทสำคัญในการสร้างความพอดีให้กับบริษัทลูกค้าและบรรลุผลกำไรโดยส่วนรวม จากรูปที่ 2 นำเสนอแนวคิดการตลาดจากมุมมองของการจัดการ โลจิสติกส์ ลูกค้าคนกลาง และลูกค้าคนสุดท้าย โลจิสติกส์สามารถให้การบริการลูกค้าควบคู่ไปกับทักษะการตลาด เพื่อให้สัมพันธ์การขายอย่างสมบูรณ์ สร้างสรรค์ระดับการยอมรับและความพึงพอใจจากลูกค้า ซึ่งสามารถนำไปสู่ความได้เปรียบต่างในพื้นที่การตลาด ความพยานให้เกิดการบูรณาการที่ต้องการให้บริษัทประสานกิจกรรมการตลาด (ผลิตภัณฑ์ ราคา ส่วนเสริมการขาย และช่องทางการกระจายสินค้า)

เพื่อบรรลุผลของการรวมพลัง การรวมพลังกันย่อมมีกำลังมากกว่าอยู่ลำพัง กุญแจของ การบูรณาการคือ “แนวคิดต้นทุนรวม” ซึ่งตรวจสอบจากต้นทุนที่แยกเปลี่ยน ผลประโยชน์ที่ เกิดขึ้นระหว่างกิจกรรมการตลาดและโลจิสติกส์ ท้ายที่สุด แนวความคิดการจัดการการตลาดและโลจิ สติกส์ก็คือ กำไรของบริษัท

การยอมรับความจำเป็นถึงการบรรลุระดับกำไรในระยะยาว จากมุมมองทางการเงิน ความหมายที่หมายความของการบรรลุความสามารถในการทำกำไรก็คือ ควรจะลดต้นทุน รวม

โลจิสติกส์ ในขณะเดียวกันก็ยังคงระดับการบริการลูกค้าด้วยกลยุทธ์การตลาดรวม และสนองความ คาดหวังของลูกค้า

ภาพที่ 6 แนวคิดโลจิสติกส์ที่ประสานการตลาด

ที่มา : ทวีศักดิ์ เทพพิทักษ์, การจัดการโลจิสติกส์ (กรุงเทพฯ: เอ็กเพอร์เน็ท, 2548), 141.

โลจิสติกส์เพิ่มมูลค่าการใช้เวลาและพื้นที่

1. การผลิต เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยประสิทธิภาพการใช้กระบวนการผลิต เวลา และ พื้นที่

2. การตลาด เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยประสิทธิภาพการใช้กระบวนการทางการตลาด (ผลิตภัณฑ์ ราคา ส่งเสริมการขาย และช่องทางการจัดจำหน่าย)

3. โลจิสติกส์เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ด้วยประสิทธิภาพการใช้พื้นที่และเวลา

โลจิสติกส์ผลักดันประสิทธิภาพการเคลื่อนย้ายสู่ลูกค้า

“ระบบโลจิสติกส์ทำหน้าที่จัดส่งสินค้าที่ถูกต้องไปยังสถานที่ที่ถูกต้อง ในเวลาที่ถูกต้อง ในเงื่อนไขที่ถูกต้อง และด้วยต้นทุนที่ถูกต้อง”

โลจิสติกส์เป็นทรัพย์สินทางปัญญา

ประสิทธิภาพและการลดต้นทุน ได้ขึ้นของระบบ โลจิสติกส์ เมื่อเป็นทรัพย์สินที่สัมพัสด์ ได้ และ ไม่สามารถลอกเดียนแบบ ได้ทันที โดยคู่แข่งขัน ถ้าบวิชathamารถบริการลูกค้าด้วยการ จัดส่งสินค้าอย่างรวดเร็วและต้นทุนต่ำ ก็จะได้เปรียบในส่วนแบ่งการตลาดเหนือคู่แข่งขัน บริษัทอาจสามารถขายสินค้าในราคาที่ต่ำกว่า อันเป็นผลมาจากการประสิทธิภาพของ โลจิสติกส์ ที่ สามารถยกระดับการให้บริการลูกค้าที่สูงขึ้น และยังสร้างค่านิยมอีกทางหนึ่งด้วย ถึงแม้ว่า ยังไม่มีบริษัทใดกำหนด โลจิสติกส์เป็นทรัพย์สินก็ตาม แต่ในหลักการของบงดุล กีดควรบันทึกเป็น ทรัพย์สินทางปัญญา เช่น ติดธงชาติ ลิขสิทธิ์ และเครื่องหมายการค้า เป็นต้น

กิจกรรมโลจิสติกส์

มีกิจกรรมหลากหลายที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บและเคลื่อนย้ายสินค้าจากจุดกำเนิดจนถึง จุดการบริโภคตามความประสงค์ของนักซื้อ ซึ่งเป็นกิจกรรมหลักของ โลจิสติกส์ ดังนี้

1. การจัดการพัสดุ ประมวลด้วย การพยากรณ์ความต้องการพัสดุ การจัดซื้อพัสดุ การวางแผนความต้องการพัสดุ การวางแผนการผลิต การจัดการพัสดุการผลิต การเก็บลื่อนย้ายพัสดุ การคลังพัสดุ การบรรจุภัณฑ์พัสดุ

2 การจัดการกระจายตัวสินค้า ประกอบด้วย การคลังสินค้า การเก็บลื่อนย้าย สินค้า การบรรจุภัณฑ์สินค้า การควบคุมสินค้าคงคลัง การวางแผนกระจายสินค้า กระบวนการ สั่งซื้อสินค้า การขนส่งสินค้า การบริการลูกค้า

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานณา ทองจินดา (บทคัดย่อ: 2551) การศึกษาปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อ การเลือกซื้อสัมภាន้ำผึ้งของผู้ค้าส่งในอำเภอไชยปราการ อำเภอฟางและอำเภอเมืองฯ จังหวัด

เชียงใหม่ ได้ทำการเก็บข้อมูลจากผู้ค้าส่ง จำนวน 200 คน พบร่วมกับผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง อายุระหว่าง 30 – 40 ปี สถานภาพสมรสการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รายได้เฉลี่ย 10,000 – 20,000 บาทต่อเดือน ผู้ตอบแบบสอบถามจะซื้อส้มโดยไม่สนใจเรื่องห่อ ซึ่ง เพราะรสดชาติดี ซื้อครั้งละมากกว่า 3,000 กิโลกรัม มักซื้อทุกวัน และซื้อด้วยตนเอง ด้านราคากลูก กำหนดโดยผู้ค้าส่ง จะใช้โทรศัพท์ในการติดต่อกับผู้ผลิตโดยตรง และผู้ตอบแบบสอบถามให้ ความสำคัญต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาดเรียงตามลำดับมากที่สุดแก่ปัจจัยด้านราคา รองลงมา คือด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการส่งเสริมการตลาด และให้ความสำคัญในระดับปานกลางต่อปัจจัยส่วน ประสมการตลาดด้านการจัดจำหน่าย การวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ พบร่วมกับเพศ อายุ และรายได้ ของผู้ตอบแบบสอบถามมีผลต่อปัจจัยส่วนประสมการตลาด โดยผู้ค้าส่ง เพศหญิงให้ความสำคัญด้านผลิตภัณฑ์แต่ผู้ค้าส่งเพศชายให้ความสำคัญด้านราคา และกลุ่มผู้ค้าส่งที่ มีอายุน้อยกว่า 30 ปี หรือรายได้น้อยกว่า 10,000 บาทต่อเดือน จะให้ความสำคัญต่อปัจจัยส่วน ประสมการตลาดทุกด้านมากกว่าส่วนอื่นๆ ในการจำแนกวิเคราะห์ข้อมูลประเภทเดียวกันปัญหาที่ ผู้ตอบแบบสอบถามพบ ได้แก่ ค่าขนส่งแพง เนื่องจากการนำเข้ามั่นเพิ่มขึ้น รองลงมาคือหารือคัด ขนาดเป็นของตัวเองเนื่องจากราคาแพง ตัวรถที่ใช้บรรจุมักสูญหาย และหากต้องการซื้อส้มใน ปริมาณมากต้องซื้อจากหลาย ๆ สถานที่ให้คุณภาพไม่สามารถซื้อ

รัชมี โพธิ์นุ่นลั่น (บพคดยอ: 2551) การศึกษารั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วน ประสมการตลาดบริการของธุรกิจค้าส่งผลไม้สดในตลาดเมืองใหม่ สำหรับเมืองเชียงใหม่ การเก็บ รวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง และการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ประกอบการธุรกิจ ค้าส่งผลไม้สด จำนวน 4 ราย ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการ วิจัยเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะธุรกิจค้าส่งผลไม้สดทั้ง 4 ราย เป็นแบบธุรกิจครอบครัว ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจถึงปัจจุบันอยู่ระหว่าง 11-25 ปี มีจำนวนพนักงาน-แรงงาน อยู่ระหว่าง 11-15 คน จำนวนหนึ่งพนักงานต่อวัน น้อยที่สุด 11 คน และมากที่สุด มากกว่า 26 คน ขึ้นไป รายได้เฉลี่ยของกิจการ น้อยที่สุด 80,001 บาทต่อวัน และมากที่สุด มากกว่า 100,000 บาทขึ้นไป ปริมาณลูกค้า น้อยที่สุด 21 คน และมากที่สุด มากกว่า 51 คน ขึ้นไป ธุรกิจให้ความสำคัญมากในการ บอกเวลาเปิด-ปิดทำการ โดยเริ่มตั้งแต่เวลา 02.00 ถึง 15.00 น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบร่วมกับอิทธิพลของปัจจัยส่วนประสมการตลาดบริการ มีผล ต่อธุรกิจค้าส่งผลไม้สด ที่ระดับความสำคัญมากคือ ด้านผลิตภัณฑ์ ภาพลักษณ์ ซึ่งเสียงของร้านค้า และผลไม้แสดงแหล่งที่มาชัดเจน ด้านการจัดจำหน่าย มีการบอกเวลาเปิด-ปิดทำการของกิจการ ความสะอาดของพื้นที่วางสินค้าในร้าน ด้านราคา สามารถต่อรองราคาได้ ด้านการส่งเสริมการตลาด การขาย

โดยใช้พนักงานขาย ด้านบุคคล มีความเป็นกันเองกับลูกค้า การทราบรายละเอียดผลไม้เป็นอย่างดี มีความน่าเชื่อถือและเป็นที่ไว้วางใจ อัชญาศัยและมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี

ด้านหลักฐานทางกายภาพ มีความรวดเร็วในการคำนวณราคาราชีวสินค้า การคิดเงิน การเก็บเงิน ทั้งหมด ด้านกระบวนการ ภายในร้านมีแสงสว่างเพียงพอ มีการระบายน้ำยาดี สถานที่จอดรถของตลาด เพียงพอ ปัจจุบันด้านการตลาดบริการ คือ สถานที่จอดรถ การอำนวยความสะดวกในการจอดรถและ จุดรับส่งสินค้ามีไม่เพียงพอในการบริการให้แก่ลูกค้า

ศักดิ์ชัย ณูณทศศิลป์ (บพคดย่อ:2545) อุตสาหกรรมปูยเคมีเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน ที่สำคัญของประเทศไทย เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ทำอาชีพเกษตรกรรม รัฐบาลจึงได้ผลักดันให้ เกิดโครงการผลิตปูยเคมีขึ้นในประเทศไทย โดยรัฐเข้าไปร่วมถือหุ้นก่อตั้งบริษัท ปูยแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 เพื่อทดสอบการนำเข้าและรองรับการขยายตัวของความต้องการ ปูยเคมีในประเทศไทยที่มีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันมีบริษัทผู้ผลิตรายใหญ่ในประเทศไทยจำนวน 4 ราย และมีบริษัทผู้นำเข้ารายใหญ่ 1 ราย โดยหลังจากปี พ.ศ. 2539 ได้มีผู้ผลิตรายใหม่เกิดขึ้นและผู้ผลิตรายเดิมได้ขยายกำลังการผลิต ประกอบกับภาวะเศรษฐกิจที่มีการขาดดุลตัวทำให้ความต้องการปูยเคมี ในประเทศไทยไม่มีการขยายตัวตามที่คาดการณ์ไว้ จึงเกิดภาวะอุปทานส่วนเกินขึ้นในประเทศ

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา บริษัท ปูยแห่งชาติ ได้ใช้กำลังการผลิตเพียงร้อยละ 40-50 เท่านั้น โดยบริษัทฯ พยายามใช้ประโยชน์ด้านราคาเป็นตัวนำในการที่จะเพิ่มส่วนแบ่งการตลาด ซึ่งได้กำหนดราคาไว้ที่ ระดับต่ำสุดในกลุ่ม แต่ผลที่ผ่านมา บริษัทฯ ไทย เช่น บริษัท กม. จำกัด เป็นผู้รองส่วนแบ่งในตลาดใน สัดส่วนสูงถึงร้อยละ 40 และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นทุกปี ขณะที่ราคาขายก็ตั้งไว้ที่ระดับสูงสุดของ กลุ่ม ดังนั้นจึงเป็นที่มาของงานวิจัยนี้เพื่อจะทำการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อ ปูยเคมีของเกษตรกรภายในประเทศไทย และหาเหตุที่สินค้าของบริษัท ปูยแห่งชาติ ไม่สามารถเข้าไป ติดตลาดได้

ผลการวิจัยนักศึกษา ระหว่างปัจจัยพื้นที่ทาง

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมผู้บริโภคโดยอาศัยหลักทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ และหลักวิชาทางการตลาดและสถิติ มาอธิบายพฤติกรรมที่เกิดขึ้นว่า ผู้บริโภค มีความต้องการ อย่างไรต่อการเลือกใช้ปูยเคมี วิธีการศึกษาทำโดยการสำรวจข้อมูลจากกลุ่มผู้บริโภคตัวอย่างที่เป็น ชานาในพื้นที่ภาคกลาง แล้วนำข้อมูลมาทำการประมวลผลทางสถิติ เพื่อให้สามารถอธิบายถึง ปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อพฤติกรรมในการเลือกใช้ปูยเคมียิ่ห้อต่างๆ

ผลที่ได้จากการศึกษานี้พบว่า ลักษณะโครงสร้างของตลาดปูยเคมีในประเทศไทยเป็น ลักษณะแบบตลาดผู้ขายน้อยราย ผู้บริโภคได้อาศัยข้อมูลจากแหล่งต่างๆทั้งจากตัวแทนฝ่ายขาย ตัวแทนจำหน่าย จากสิ่งพิมพ์ หน่วยงานภาครัฐ ถนนรั้ก และโฆษณาต่างๆ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการ ตัดสินใจและปัจจัยหลักที่ผู้บริโภคใช้ในการเลือกซื้อกีดกันปัจจัยด้านประสิทธิภาพในการใช้งานคือ

ใช้แล้วให้ผลผลิตสูงซึ่งเป็นปัจจัยที่ผู้บริโภคคำนึงถึงและให้ความสำคัญมากที่สุด รองลงมาจะเป็นปัจจัยด้านความเชื่อถือในสินค้าหรือเป็นยี่ห้อที่คุ้นเคยใช้งานนานแล้ว ส่วนปัจจัยด้านราคาก็อยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยด้านการส่งเสริมการขายจะมีระดับความสำคัญน้อย

จากการศึกษาสามารถวิเคราะห์ตอบข้อประเด็นคำถามของงานวิจัยได้ว่าสินค้าปุ๋ยแห่งชาติ ที่ไม่สามารถเจาะตลาดได้นั้น เนื่องจากพฤติกรรมผู้บริโภค มีความคิดเห็นติดกันยี่ห้อที่เคยใช้งานนานแล้ว และมีความเชื่อถือไว้วางใจในสินค้านั้น ซึ่งบริษัท ปุ๋ยแห่งชาติ เป็นยี่ห้อใหม่ที่เพิ่งวางแผนขายในตลาดจึงไม่มีความมั่นใจในคุณภาพสินค้านั้น ทำให้ผู้บริโภคไม่กล้าตัดสินใจเปลี่ยนมาใช้ยี่ห้อปุ๋ยแห่งชาติ ถึงแม้ว่าราคาจะถูกกว่ายี่ห้ออื่น นอกจากราคาสินค้าที่สูงนั้นยังมีปัจจัยรองด้านอื่นที่ไม่ควรจะมองข้าม เช่น หาซื้อยาก ไม่มีวางแผนขาย ไม่มีการดำเนินการทดลองมาตรฐานต่อไป ก็

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของตัวแทนจำหน่ายหลัก ในพื้นที่ภาคกลางเขต 1 ของบริษัท ไทยเซ็นทรัลคอม จำกัด (มหาชน) มีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. การออกแบบการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การออกแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) โดยใช้ตัวแทนจำหน่ายหลัก เป็นหน่วยวิเคราะห์ (unit of analysis) ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและระเบียบวิธีวิจัยตามแบบวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- พัฒนาชุมชนนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา
1. ประชากร
 2. กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ตัวแทนจำหน่ายหลักในภาคกลางเขต 1 ซึ่งมีทั้งสิ้น 57 ราย เป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis)

2. กลุ่มตัวอย่าง
 - 2.1 การกำหนดจำนวนตัวอย่าง

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจากตัวแทนจำหน่ายหลักในภาคกลางเขต 1 จำนวน 57 ครัวเรือน โดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมได้มาจาก การสุ่มกลุ่ม

ตัวอย่างด้วย สูตรทาโภ ยามานะ Taro Yamane (1941: 547) ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นเป็น 86.67% จากการคำนวณจะได้กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นจำนวน 50 คนหรือ

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด
 E = ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อแทนค่าสูตรจะได้

$$n = \frac{57}{1 + 57(0.05)^2} = 49.891 = 50 \text{ คน}$$

2.2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างดำเนินการสุ่มโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

ขั้นตอนโดยไม่ได้รับการกำหนด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลงานวิจัยนักศึกษา สถาบันบัณฑิตศึกษา

1. ข้อมูลปฐมภูมิ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้จัดเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย

แบบสอบถามตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ผู้จัดทำบันทึกถึงคอมบเดบันทึกวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อให้ออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการรวบรวมเก็บข้อมูลถึงกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ดำเนินการรวบรวมข้อมูลจากตัวแทนจำหน่ายหลักด้วยแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งผ่านการทดสอบความเที่ยงตรง และความน่าเชื่อถือแล้วจึงนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ตอบแบบสอบถามจำนวน 50 ตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเองและผู้ช่วย พร้อมทั้งรองรับแบบสอบถามกลับ

1.3 ในระหว่างการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ศึกษาวิจัยทำการตรวจสอบข้อมูลที่เก็บได้ทุกครั้ง เมื่อมีปัญหาเรื่องข้อมูลที่ได้ทำการสอบถามไปแล้ว ผู้วิจัยจะดำเนินการสอบถามใหม่ทันทีเพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความสมบูรณ์ถูกต้องมากขึ้น

2. ข้อมูลทุกชิ้น โดยการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีและแนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ และเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จากเอกสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ และเอกสารอื่น ๆ จากห้องสมุดของมหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์ และข้อมูลเปิดในอินเทอร์เน็ตจากเวปไซต์ต่าง ๆ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1. เป็นคำถามทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยด้านตัวแทนจำหน่ายประกอบด้วย ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ สถานที่ตั้ง ขนาดของกิจการ ความลักษณะในการรับสินค้า จำนวน 4 ข้อ และ ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด ประกอบด้วย ด้านบรรจุภัณฑ์ ด้านราคา ด้านสินเชื่อ ด้านการส่งเสริมการขาย ด้านพนักงานขาย และด้านบริการหลังการขาย จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2. เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจ จำนวน 48 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบ Likert โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

4.1 วิธีการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารวิชาการ ตำรา และงานวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจจากห้องสมุดและทางอินเตอร์เน็ต เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลตามกรอบแนวคิดของการวิจัย

2. ดำเนินการสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลตามกรอบแนวคิดของการวิจัย ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

3. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มประชากร จำนวน 30 ตัวแทน จำนวนห้ากลุ่มในพื้นที่ข้างเคียงแล้วนำเครื่องมือไปตรวจสอบคุณภาพต่อไป

4.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

4.2.1 ความตรง (Validity) โดยทำการตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา ภาษาที่ใช้ สามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนตรงตามที่ผู้วิจัยต้องการสอบทานโดยนำเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปปรึกษาคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบแก้ไขให้มีความเที่ยงตรง และผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแก้ไขให้มีความเที่ยงตรงจำนวน 3 ท่าน

4.2.2 ความน่าเชื่อถือ (Reliability) ด้วยการนำเครื่องมือไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรพื้นที่ข้างเคียง จำนวน 30 คน เรื่อน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการหาค่าความน่าเชื่อถือ ด้วย การหาค่า r คือ ค่า Alpha (α) ที่ได้จากการคำนวณด้วยโปรแกรม SPSS ได้ผลการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือเท่ากับ .925 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

5. การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้นนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำหรับ SPSS และใช้สถิติวิเคราะห์ดังนี้

1. รวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาทำการตรวจสอบทีละแบบสอบถาม เพื่อพิจารณาความถูกต้องของคำตอบในแต่ละประเด็น พร้อมทั้งทำการกำหนดรหัส เพื่อนำมาใช้ในการคำนวณทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำหรับ SPSS (Statistic Package for Social Science – SPSS)

2. นำผลการคำนวณมาสร้างตาราง ทำการอ่านค่าและวิเคราะห์ผล

3. อภิปรายผลของข้อมูลที่ได้รับ เพื่อนำไปสู่การพิจารณาหาข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนา และเพิ่มยอดการจัดทำข่าว ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation, S.D.) ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าฐานนิยม (mode)

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานที่เป็นความแตกต่าง โดยใช้ค่า t-test, F-test ในรูปของการวิเคราะห์ความแปรปรวน (analysis of variance, ANOVA) เพื่อทดสอบสมมติฐาน “ความแตกต่าง” (differences)

3. การสร้างตัวแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้ตัวแบบการถดถอยเชิงเส้นตรง พหุคุณ (Multiple Linear Regressions) จากตัวแปรอิสระที่มีการวัดตามมาตราอันตรภาค (interval scale) และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

4. เกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมาย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลใช้แนวทางของ John W. Best (1981 : 128) เพื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของข้อมูลที่ได้รับโดยใช้คะแนนเฉลี่ยดังต่อไปนี้

คะแนนระหว่าง 1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด
คะแนนระหว่าง 1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
คะแนนระหว่าง 2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนระหว่าง 3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
คะแนนระหว่าง 4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

5. เกณฑ์ที่ใช้แปลความหมายของค่าเฉลี่ย คือ แบ่งเป็น 3 ช่วงเท่า ๆ กัน ดังนี้

- 1. 1.0 – 1.00 น้อย
- 2. 1.01 – 2.00 ปานกลาง
- 3. 2.01 – 3.00 มาก

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

ผลการศึกษา

โครงการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของตัวแทนจำหน่ายหลัก ในพื้นที่ภาคกลางเขต 1 ต่อระบบการจำหน่ายปุ๋ยเคมี ของบริษัท ไทยเช็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)” มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจ ในการซื้อสินค้าของตัวแทนจำหน่ายหลักของบริษัท ไทยเช็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ ในการเลือกซื้อสินค้าปุ๋ยเคมีของ บริษัท ไทยเช็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) ในระดับตัวแทนจำหน่ายหลัก
3. เพื่อเสนอแนวทางในการปรับปรุง การบริหารการขายปุ๋ยปุ๋ยเคมีของ บริษัท ไทยเช็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) ในภาคกลางเขต 1 ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
4. เพื่อเสนอแนวทางในการปรับปรุงงานบริการของบริษัท ไทยเช็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) ในภาคกลางเขต 1 ให้เนื้อหาやすี่หานี้

ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจากการใช้แบบสอบถาม ข้อมูลจากตัวแทนจำหน่ายหลักจำนวน 50 ราย แบ่งการนำเสนอผลการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

ผลการวิจัยภาคีทางธุรกิจภาคีทาง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนจำหน่ายหลัก	ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจต่อระบบการจำหน่ายปุ๋ยเคมีของบริษัท ไทย
---	---

ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจต่อระบบการจำหน่ายปุ๋ยเคมีของบริษัท ไทย เช็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)	ตอนที่ 3 การทดสอบสมมุติฐาน
--	----------------------------

ตอนที่ 4 สร้างตัวแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม	ตอนที่ 4 สร้างตัวแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม
---	---

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนจำหน่ายหลัก

1. ระยะเวลาการดำเนินกิจการ

ตัวแทนจำหน่ายหลักส่วนใหญ่มีระยะเวลาการดำเนินกิจการ 25 ปีขึ้นไป ร้อยละ 52.0 รองลงมา 15-20 ปี ร้อยละ 22.0 และ 6-10 ปี ร้อยละ 12.0 เป็นที่สังเกตว่าลูกค้าส่วนใหญ่ของบริษัทมี

ระยะเวลาการดำเนินกิจการ เป็นเวลานานตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ซึ่งจะได้อีกว่าเป็นลูกค้าประจำของบริษัท รายละเอียดตามตารางที่ 1 คือ

ตารางที่ 1 ระยะเวลาการดำเนินกิจการ

ระยะเวลา	จำนวน	ร้อยละ
1 - 5 ปี	0	0.0
6 - 10 ปี	6	12.0
11 - 15 ปี	2	4.0
15 - 20 ปี	11	22.0
21 - 25 ปี	5	10.0
25 ปีขึ้นไป	26	52.0
รวม	50	100.0

2. สถานที่ตั้ง

ตัวแทนจำหน่ายหลักมีที่ตั้งอยู่ในภาคกลางฝั่งตะวันตก (นครปฐม กาญจนบุรี สุพรรณบุรี) มากที่สุด ร้อยละ 44.0 เมื่อจากเป็นพื้นที่ที่ทำการปลูกข้าวมากและทำการเพาะปลูกตลอดทั้งปี จึงเป็นสาเหตุให้มีการใช้น้ำปุ๋ยเคมีเป็นจำนวนมาก รองลงมา คือ ภาคกลาง (พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง ลพบุรี สระบุรี สมุทรสาคร) ร้อยละ 28.0 และ ภาคกลางตอนล่าง (ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์) ร้อยละ 26.0

ผลงานวิจัยนักทึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

ตารางที่ 2 สถานที่ตั้ง

สถานที่ตั้ง	จำนวน	ร้อยละ
ภาคกลางตอนบน (ชัยนาท สิงห์บุรี อุทัยธานี)	1	2.0
ภาคกลาง (พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง ลพบุรี สระบุรี สมุทรสาคร)	14	28.0
ภาคกลางฝั่งตะวันตก (นครปฐม กาญจนบุรี สุพรรณบุรี)	22	44.0
ภาคกลางตอนล่าง (ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์)	13	26.0
รวม	50	100.0

3. ขนาดกิจการ

ตัวแทนจำหน่ายหลักส่วนใหญ่มีขนาดกิจการขนาดกลาง เนื่องจากเป็นพื้นที่เขตภาคกลางใกล้กรุงเทพ ทำให้ตัวแทนจำหน่ายไม่จำเป็นต้องกักตุนสินค้ามาก ซึ่งต่างจากภาคอื่นๆ ที่มีระยะทางไกลจากกรุงเทพจึงจำเป็นต้องกักตุนสินค้า ร้อยละ 62.0 รองลงมา คือ ขนาดเล็ก ร้อยละ 20.0 และขนาดใหญ่ ร้อยละ 18.0

ตารางที่ 3 ขนาดกิจการ

ขนาดกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
ใหญ่	9	18.0
กลาง	31	62.0
เล็ก	10	20.0
รวม	50	100.0

4. ความสะดวกในการรับสินค้า

ตัวแทนจำหน่ายหลักส่วนใหญ่สะดวกรับสินค้าเอง ร้อยละ 96.0 เนื่องจากบริษัทไม่มีนโยบายในการขนส่งมาตั้งแต่เริ่มแรก ประกอบกับตัวแทนจำหน่ายส่วนใหญ่มีรถสิบล้อเป็นของตนเอง ไว้สำหรับส่งผลผลิตทางการเกษตร (ข้าว) เข้ามาขายให้กับผู้รับซื้อในกรุงเทพ แล้วจึงบรรทุกปุ๋ยกลับเพื่อไม่ให้เป็นการเสียเที่ยวในการติดรถเปล่ากลับไป และไม่สะดวกในการรับสินค้าเอง ร้อยละ 4.0 ซึ่งเป็นลูกค้ากลุ่มอุตสาหกรรมไม่ได้มีกิจกรรมการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

ตารางที่ 4 ความสะดวกในการรับสินค้า

ความสะดวกในการรับสินค้า	จำนวน	ร้อยละ
สะดวกในการรับสินค้าเอง	48	96.0
ไม่สะดวกในการรับสินค้าเอง	2	4.0
รวม	50	100.0

5. ระดับความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดของตัวแทนจำหน่ายหลัก

ตัวแทนจำหน่ายหลักมีความพึงพอใจด้านส่วนประสมทางการตลาดโดยรวมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.38) โดยด้านที่มีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ความสามารถในการผลิตเนื่องจากเป็นบริษัทเดียวในขณะนี้ที่มีโรงงานผลิตเป็นของตัวเอง จึงทำให้มีความสามารถในการผลิตปัจจุบันได้หลากหลายสูตรตามความต้องการของพืชแต่ละชนิดที่แตกต่างกัน ร้อยละ 72.0 มีความพึงพอใจมาก ร้อยละ 28.0 พึงพอใจปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.72) อญี่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลายตามความต้องการของลูกค้า ร้อยละ 76.0 มีความพึงพอใจมาก ร้อยละ 18.0 พึงพอใจปานกลาง ร้อยละ 6.0 พึงพอใจน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.70) อญี่ในระดับมาก และ พนักงานบริษัทมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 52.0 มีความพึงพอใจปานกลาง ร้อยละ 48.0 พึงพอใจมาก (ค่าเฉลี่ย 2.48) อญี่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ การส่งเสริมการขายเนื่องจากพื้นที่เป้าหมายของบริษัทไม่ได้อยู่ในภาคกลาง แต่จะเน้นทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นหลัก ร้อยละ 58.0 มีความพึงพอใจปานกลาง ร้อยละ 15.0 พึงพอใจน้อย ร้อยละ 12.0 พึงพอใจมาก (ค่าเฉลี่ย 1.82) อญี่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 5 ระดับความพึงพอใจต่อส่วนประสมทางการตลาดของตัวแทนจำหน่ายหลัก

N = 50

ส่วนประสมทางการตลาด	ระดับ	จำนวน	ร้อยละ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
- ผลิตภัณฑ์มีความหลากหลายตามความต้องการของลูกค้า	มาก	38	76.0	2.70	.580	มาก
	ปานกลาง	9	18.0			
	น้อย	3	6.0			
- ราคาผลิตภัณฑ์มีความเหมาะสม	มาก	11	22.0	2.08	.601	ปานกลาง
	ปานกลาง	32	64.0			
	น้อย	7	14.0			
- วิธีจัดจำหน่ายมีความเหมาะสม	มาก	25	50.0	2.46	.579	มาก
	ปานกลาง	23	46.0			
	น้อย	2	4.0			
- การส่งเสริมการขายมีความเหมาะสม	มาก	6	12.0	1.82	.629	ปานกลาง
	ปานกลาง	29	58.0			
	น้อย	15	30.0			

ตารางที่ 5 (ต่อ)

N = 50

ส่วนประสมทางการตลาด	ระดับ	จำนวน	ร้อยละ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
- พนักงานบริษัทมีประสิทธิภาพ	มาก	24	48.0	2.48	.505	ปานกลาง
	ปานกลาง	26	52.0			
	น้อย	0	0			
- คลังรับสินค้ามีความเหมาะสม	มาก	25	50.0	2.42	.642	มาก
	ปานกลาง	21	42.0			
	น้อย	4	8.0			
- มีขั้นตอนในการซื้อสินค้าเหมาะสม	มาก	17	34.0	2.32	.513	ปานกลาง
	ปานกลาง	32	64.0			
	น้อย	1	2.0			
- ความสามารถในการผลิต	มาก	36	72	2.72	.454	มาก
	ปานกลาง	14	28			
	น้อย	0	0.0			
ส่วนประสมทางการตลาดรวม	มาก	22.75	45.5	2.38	.562	ปานกลาง
	ปานกลาง	23.25	46.5			
	น้อย	4.00	8.0			

ตอนที่ 2 ระดับความพึงพอใจต่อระบบการจำหน่ายป้ายเคมีของบริษัทไทย เซ็นทรัลเคมี จำกัด
ผลงานชั้นนำทักษะ ระดับนานาชาติ
 (มหาชน)

ตัวแทนจำหน่ายหลักมีการตัดสินใจซื้อสินค้าป้ายเคมีของบริษัทไทยเซ็นทรัลเคมีจำกัด (มหาชน) โดยมีความพึงพอใจปัจจัยด้านพนักงานขายมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.15) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านซื่อสัมภึ้งของบริษัท (ค่าเฉลี่ย 4.03) และ ปัจจัยด้านคุณภาพสินค้า, ด้านบรรจุภัณฑ์ (ค่าเฉลี่ย 3.92) โดยปัจจัยที่น้อยที่สุด คือ ปัจจัยด้านราคา (ค่าเฉลี่ย 3.54) โดยในทุกปัจจัยมีระดับความพึงพอใจในระดับมาก

ตารางที่ 6 ปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความพึงพอใจต่อระบบการจำหน่ายของบริษัทไทยเชื่นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)

N = 50

ปัจจัย	\bar{X}	S.D.	ระดับ
- ด้านชื่อเสียงของบริษัท	4.03	.597	มาก
- ด้านตราสินค้า	3.75	.569	มาก
- ด้านคุณภาพสินค้า	3.92	.506	มาก
- ด้านบรรจุภัณฑ์	3.92	.534	มาก
- ด้านราคา	3.54	.715	มาก
- ด้านสินเชื่อ	3.72	.720	มาก
- ด้านการส่งเสริมการขาย	3.56	.757	มาก
- ด้านพนักงานขาย	4.15	.359	มาก
- ด้านบริการหลังการขาย	3.59	.484	มาก
รวม	3.80	.582	มาก

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

สมมติฐานว่าง (H_0) : ระดับความพึงพอใจไม่แตกต่างไปตามระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

สมมติฐานรอง (H_1) : ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

ตารางที่ 7 การทดสอบระดับความพึงพอใจของตัวแปรระยะเวลาในการดำเนินกิจการ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ระดับความพึงพอใจ	ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ	N	\bar{X}	S.D.	F-test	Sig
โดยรวม	6-10 ปี	6	4.08	.592	1.807	.144
	11-15 ปี	2	3.74	.284		
	16-20 ปี	11	3.89	.398		
	21-25 ปี	5	3.95	.225		
	26 ปีขึ้นไป	26	3.67	.363		

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ระดับความพึงพอใจ	ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ	N	\bar{X}	S.D.	F-test	Sig
ด้านชื่อเสียงของบริษัท	6-10 ปี	6	4.33	.583	1.688	.169
	11-15 ปี	2	3.64	.101		
	16-20 ปี	11	4.18	.515		
	21-25 ปี	5	4.34	.217		
	26 ปีขึ้นไป	26	3.87	.651		
ด้านตราสินค้า	6-10 ปี	6	3.75	.736	.305	.873
	11-15 ปี	2	3.58	.353		
	16-20 ปี	11	3.68	.643		
	21-25 ปี	5	4.00	.425		
	26 ปีขึ้นไป	26	3.75	.556		
ด้านคุณภาพสินค้า	6-10 ปี	6	4.15	.731	.491	.742
	11-15 ปี	2	4.00	.530		
	16-20 ปี	11	3.98	.515		
	21-25 ปี	5	3.78	.256		
	26 ปีขึ้นไป	26	3.87	.496		
ด้านบรรจุภัณฑ์	6-10 ปี	6	4.33	.755	1.414	.245
	11-15 ปี	2	3.90	.141		
	16-20 ปี	11	3.89	.532		
	21-25 ปี	5	4.12	.389		
	26 ปีขึ้นไป	26	3.81	.495		
ด้านราคา	6-10 ปี	6	3.75	.880	1.054	.390
	11-15 ปี	2	4.13	.884		
	16-20 ปี	11	3.57	.759		
	21-25 ปี	5	3.85	.335		
	26 ปีขึ้นไป	26	3.38	.694		

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ระดับความพึงพอใจ	ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ	N	\bar{X}	S.D.	F-test	Sig
ด้านสินเชื่อ	6-10 ปี	6	4.06	1.062	1.933	.121
	11-15 ปี	2	3.50	.707		
	16-20 ปี	11	4.09	.616		
	21-25 ปี	5	3.80	.649		
	26 ปีขึ้นไป	26	3.49	.634		
ด้านการส่งเสริมการขาย	6-10 ปี	6	3.94	.743	1.118	.360
	11-15 ปี	2	3.50	.236		
	16-20 ปี	11	3.73	.593		
	21-25 ปี	5	3.80	.605		
	26 ปีขึ้นไป	26	3.36	.843		
ด้านพนักงานขาย	6-10 ปี	2	4.06	.265	4.826	.003*
	11-15 ปี	11	4.30	.342		
	16-20 ปี	5	4.12	.217		
	21-25 ปี	26	4.00	.289		
	26 ปีขึ้นไป	6	4.56	.424		
ด้านบริการหลังการขาย	6-10 ปี	6	3.88	.720	.874	.487
	11-15 ปี	2	3.38	.177		
	16-20 ปี	11	3.55	.611		
	21-25 ปี	5	3.75	.530		
	26 ปีขึ้นไป	26	3.53	.356		

 $\alpha = 0.05$

จากตารางที่ 7 การทดสอบระดับความพึงพอใจของตัวแปรระยะเวลาในการดำเนินกิจการ พบว่า

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการที่ต่างกันไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปุ่ยเคมีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ระยะเวลาในการดำเนิน

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการที่ต่างกันมีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปัจจุบันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (P-value= 0.003) นั่นคือระยะเวลาในการดำเนินกิจการมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปัจจุบันด้านพนักงานขาย จึงยอมรับสมมุติฐาน

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการที่ต่างกันไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปัจจุบันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปัจจุบันด้านบริการหลังการขาย จึงปฏิเสธสมมุติฐาน

สมมติฐานที่ 2 ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามสถานที่ตั้ง

สมมติฐานว่าง (H_0): ระดับความพึงพอใจไม่แตกต่างไปตามสถานที่ตั้ง

สมมติฐานรอง (H_1): ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามสถานที่ตั้ง

ตารางที่ 8 การการทดสอบระดับความพึงพอใจของตัวแปรสถานที่ตั้งโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ระดับความพึงพอใจ	สถานที่ตั้ง	N	\bar{X}	S.D.	F-test	Sig
โดยรวม	ภาคกลางตอนบน	1	3.30	-	1.005	.399
	ภาคกลาง	14	3.84	.445		
	ภาคกลางฝั่งตะวันตก	22	3.86	.421		
	ภาคกลางตอนล่าง	13	3.70	.321		
ด้านชื่อเสียงของบริษัท	ภาคกลางตอนบน	1	2.43	-	2.787	0.051
	ภาคกลาง	14	4.06	.650		
	ภาคกลางฝั่งตะวันตก	22	4.10	.524		
	ภาคกลางตอนล่าง	13	4.01	.539		
ด้านตราสินค้า	ภาคกลางตอนบน	1	3.33	-	.668	.576
	ภาคกลาง	14	3.86	.581		
	ภาคกลางฝั่งตะวันตก	22	3.80	.615		
	ภาคกลางตอนล่าง	13	3.60	.488		

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ระดับความพึงพอใจ	สถานที่ตั้ง	N	\bar{X}	S.D.	F-test	Sig
ด้านคุณภาพสินค้า	ภาคกลางตอนบน	1	4.50	-	.711	.551
	ภาคกลาง	14	3.98	.495		
	ภาคกลางฝั่งตะวันตก	22	3.93	.511		
	ภาคกลางตอนล่าง	13	3.81	.524		
ด้านบรรจุภัณฑ์	ภาคกลางตอนบน	1	4.40	-	1.030	.388
	ภาคกลาง	14	3.77	.622		
	ภาคกลางฝั่งตะวันตก	22	4.03	.544		
	ภาคกลางตอนล่าง	13	3.86	.395		
ด้านราคา	ภาคกลางตอนบน	1	1.50	-	3.263	.030*
	ภาคกลาง	14	3.55	.598		
	ภาคกลางฝั่งตะวันตก	22	3.54	.667		
	ภาคกลางตอนล่าง	13	3.67	.746		
ด้านสินเชื่อ	ภาคกลางตอนบน	1	3.67	-	.609	.612
	ภาคกลาง	14	3.81	.834		
	ภาคกลางฝั่งตะวันตก	22	3.80	.725		
	ภาคกลางตอนล่าง	13	3.49	.603		
ด้านการส่งเสริมการขาย	ภาคกลางตอนบน	1	2.33	.	1.714	.177
	ภาคกลาง	14	3.76	.871		
	ภาคกลางฝั่งตะวันตก	22	3.62	.685		
	ภาคกลางตอนล่าง	13	3.33	.680		
ด้านพนักงานขาย	ภาคกลางตอนบน	1	4.25	.	.579	.632
	ภาคกลาง	14	4.17	.432		
	ภาคกลางฝั่งตะวันตก	22	4.20	.371		
	ภาคกลางตอนล่าง	13	4.04	.252		
ด้านบริการหลังการขาย	ภาคกลางตอนบน	1	3.25	-	1.098	.360
	ภาคกลาง	14	3.55	.564		
	ภาคกลางฝั่งตะวันตก	22	3.72	.458		
	ภาคกลางตอนล่าง	13	3.44	.423		

 $\alpha = 0.05$

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีสถานที่ตั้งที่ต่างกันไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปัจจุบันเมื่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ สถานที่ตั้งไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปัจจุบันด้านบริการหลังการขาย จึงปฏิเสธสมมุติฐาน

สมมติฐานที่ 3 ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามขนาดของกิจการ

สมมติฐานว่า (H_0) : ระดับความพึงพอใจไม่แตกต่างไปตามขนาดของกิจการ

สมมติฐานรอง (H_1) : ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามขนาดของกิจการ

ตารางที่ 9 การทดสอบระดับความพึงพอใจของตัวแปรขนาดกิจการ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ระดับความพึงพอใจ	ขนาดกิจการ	N	\bar{X}	S.D.	F-test	Sig
โดยรวม	ใหญ่	9	3.86	.239	.173	.841
	ปานกลาง	31	3.77	.428		
	เล็ก	10	3.82	.473		
ด้านชื่อเดียงของบริษัท	ใหญ่	9	4.06	.567	.234	.793
	ปานกลาง	31	4.06	.626		
	เล็ก	10	3.91	.572		
ด้านตราสินค้า	ใหญ่	9	3.85	.358	.179	.837
	ปานกลาง	31	3.74	.604		
	เล็ก	10	3.70	.647		
ด้านคุณภาพสินค้า	ใหญ่	9	3.94	.218	.235	.791
	ปานกลาง	31	3.89	.488		
	เล็ก	10	4.01	.737		
ด้านบรรจุภัณฑ์	ใหญ่	9	3.71	.348	1.570	.219
	ปานกลาง	31	3.92	.553		
	เล็ก	10	4.14	.574		
ด้านราคา	ใหญ่	9	3.75	.559	1.966	.151
	ปานกลาง	31	3.39	.698		
	เล็ก	10	3.83	.817		
ด้านสินเชื่อ	ใหญ่	9	3.74	.401	.087	.917
	ปานกลาง	31	3.74	.749		
	เล็ก	10	3.63	.895		

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ระดับความพึงพอใจ	ขนาดกิจการ	N	\bar{X}	S.D.	F-test	Sig
ด้านการส่งเสริมการขาย	ใหญ่	9	3.93	.547	1.323	.276
	ปานกลาง	31	3.49	.783		
	เล็ก	10	3.43	.802		
ด้านพนักงานขาย	ใหญ่	9	4.13	.225	.752	.477
	ปานกลาง	31	4.12	.372		
	เล็ก	10	4.28	.416		
ด้านบริการหลังการขาย	ใหญ่	9	3.64	.333	.518	.599
	ปานกลาง	31	3.62	.516		
	เล็ก	10	3.45	.511		

 $\alpha = 0.05$

จากตารางที่ 9 การทดสอบระดับความพึงพอใจตัวแปรขนาดกิจการ พบว่า ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีขนาดกิจการต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อ สินค้าป้ายเคมีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับ ความพึงพอใจในการซื้อสินค้าป้ายเคมีโดยรวม จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีขนาดกิจการที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อ สินค้าป้ายเคมีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับ ความพึงพอใจในการซื้อสินค้าป้ายเคมีด้านเดียว เรียงตามลำดับ จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีขนาดกิจการที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อ สินค้าป้ายเคมีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับ ความพึงพอใจในการซื้อสินค้าป้ายเคมีด้านตราสินค้า จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีขนาดกิจการที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อ สินค้าป้ายเคมีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับ ความพึงพอใจในการซื้อสินค้าป้ายเคมีด้านคุณภาพสินค้า จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีขนาดกิจการที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อ สินค้าป้ายเคมีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับ ความพึงพอใจในการซื้อสินค้าป้ายเคมีด้านบรรจุภัณฑ์ จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีขนาดกิจการที่ต่างกันไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั้ยเคลื่อนย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ขนาดกิจการมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั้ยเคลื่อนย่างราคา จึงปฏิเสธสมมุติฐาน

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีขนาดกิจการที่ต่างกันไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั้ยเคลื่อนย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั้ยเคลื่อนย่างราคา จึงปฏิเสธสมมุติฐาน

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีขนาดกิจการที่ต่างกันไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั้ยเคลื่อนย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั้ยเคลื่อนย่างการส่งเสริมการขาย จึงปฏิเสธสมมุติฐาน

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีขนาดกิจการที่ต่างกันไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั้ยเคลื่อนย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั้ยเคลื่อนย่างพนักงานขาย จึงปฏิเสธสมมุติฐาน

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีขนาดกิจการที่ต่างกันไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั้ยเคลื่อนย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั้ยเคลื่อนย่างบริการหลังการขาย จึงปฏิเสธสมมุติฐาน (ตารางที่ 4.9)

สมมติฐานที่ 4 ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามความสะอาดในการรับสินค้า

สมมติฐานว่าง (H_0): ระดับความพึงพอใจไม่แตกต่างไปตามความสะอาดในการรับสินค้า

สมมติฐานรอง (H_1): ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามความสะอาดในการรับสินค้า

ตารางที่ 10 การทดสอบค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของตัวแปรความสะอาดในการรับสินค้า โดยวิธี Independent Samples Test

ระดับความพึงพอใจ	ความสะอาดในการรับสินค้า	N	\bar{X}	S.D.	F-test	Sig	t-test	Sig
โดยรวม	-สะอาดรับสินค้าเอง	48	3.79	.413	1.793	.187	-.159	.874
	-ไม่สะอาดรับสินค้าเอง	2	3.84	.141				
ด้านซื้อเสียงของบริษัท	-สะอาดรับสินค้าเอง	48	4.03	.597	.181	.673	-.267	.791
	-ไม่สะอาดรับสินค้าเอง	2	4.14	.808				

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ระดับความ พึงพอใจ	ความสะความในการ รับสินค้า	N	\bar{X}	S.D.	F-test	Sig	t-test	Sig
ด้านตราสินค้า	-สะควรรับสินค้าเอง	48	3.75	.579	1.492	.228	-.411	.683
	-ไม่สะควรรับสินค้า เอง	2	3.92	.118				
ด้านคุณภาพ สินค้า	-สะควรรับสินค้าเอง	48	3.92	.510	.035	.852	-.219	.828
	-ไม่สะควรรับสินค้า เอง	2	4.00	.530				
ด้านบรรจุภัณฑ์	-สะควรรับสินค้าเอง	48	3.94	.540	.715	.402	.873	.387
	-ไม่สะควรรับสินค้า เอง	2	3.60	.283				
ด้านราคา	-สะควรรับสินค้าเอง	48	3.53	.704	1.111	.297	-.673	.504
	-ไม่สะควรรับสินค้า เอง	2	3.88	1.237				
ด้านสินเชื่อ	-สะควรรับสินค้าเอง	48	3.71	.733	4.609	.037	-2.75	.008*
	-ไม่สะควรรับสินค้า เอง	2	4.00	.000				
ด้านการส่งเสริม การขาย	-สะควรรับสินค้าเอง	48	3.56	.772	2.484	.122	.113	.910
	-ไม่สะควรรับสินค้า เอง	2	3.50	.236				
ด้านพนักงาน ขาย	-สะควรรับสินค้าเอง	48	4.14	.365	2.084	.155	-.650	.519
	-ไม่สะควรรับสินค้า เอง	2	4.31	.088				
ด้านบริการหลัง การขาย	-สะควรรับสินค้าเอง	48	3.60	.489	2.763	.103	1.015	.351
	-ไม่สะควรรับสินค้า เอง	2	3.25	.000				

 $\alpha = 0.05$

สินค้าไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปัจจัยเคมีด้านการส่งเสริมการขาย จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีความสะดวกในการรับสินค้าต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปัจจัยเคมีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ความสะดวกในการรับสินค้าไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปัจจัยเคมีด้านพนักงานขาย จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีความสะดวกในการรับสินค้าต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปัจจัยเคมีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ความสะดวกในการรับสินค้าไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปัจจัยเคมีด้านบริการหลังการขาย จึงปฏิเสธสมมติฐาน (ตารางที่ 4.10)

สมมติฐานที่ 5 ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด

สมมติฐานว่าง (H_0) : ระดับความพึงพอใจไม่แตกต่างไปตามปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด

สมมติฐานรอง (H_1) : ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด

ตารางที่ 11 การทดสอบระดับความพึงพอใจของตัวแปรส่วนประสมทางการตลาดโดยรวม

โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA)

ความพึงพอใจในการซื้อ ปัจจัยเคมี	ระดับความ พึงพอใจ	N	\bar{X}	S.D.	F-test	Sig
โดยรวม	มาก	30	3.9490	.34826	12.770	.001*
	ปานกลาง	20	3.5741	.38544		
	น้อย	-	-	-		
ด้านซื้อเสียงของบริษัท	มาก	30	4.2095	.47415	7.581	.008*
	ปานกลาง	20	3.7643	.67050		
	น้อย	-	-	-		
ด้านตราสินค้า	มาก	30	3.9167	.44367	6.936	.011
	ปานกลาง	20	3.5083	.65444		
	น้อย	-	-	-		

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ความพึงพอใจในการซื้อ ปั้ยแคมี	ระดับความ พึงพอใจ	N	\bar{X}	S.D.	F-test	Sig
ด้านคุณภาพสินค้า	มาก	30	3.9500	.45910	.218	.642
	ปานกลาง	20	3.8813	.57850		
	น้อย	-	-	-		
ด้านบรรจุภัณฑ์	มาก	30	3.9800	.51017	.821	.369
	ปานกลาง	20	3.8400	.57161		
	น้อย	-	-	-		
ด้านราคา	มาก	30	3.8917	.48103	28.232	.000*
	ปานกลาง	20	3.0125	.69051		
	น้อย	-	-	-		
ด้านลิขสิทธิ์	มาก	30	3.8333	.78662	1.891	.175
	ปานกลาง	20	3.5500	.58515		
	น้อย	-	-	-		
ด้านการส่งเสริมการขาย	มาก	30	3.8556	.55835	14.595	.000*
	ปานกลาง	20	3.1167	.81129		
	น้อย	-	-	-		
ด้านพนักงานขาย	มาก	30	4.2208	.33264	3.043	.087
	ปานกลาง	20	4.0438	.37887		
	น้อย	-	-	-		
ด้านบริการหลังการขาย	มาก	20	3.4500	.49736	2.899	.095
	ปานกลาง	30	3.6833	.45926		
	น้อย	-	-	-		

 $\alpha = 0.05$

ตัวแทนจำหน่ายหลักมีระดับความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดต่างกันมีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อลิขสิทธิ์ปั้ยแคมีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value

=0.001) นั่นคือ ส่วนประสมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปัจจุบันโดยรวม จึงยอมรับสมมติฐาน

ตัวแทนจำนวนหลักที่มีระดับความพึงพอใจปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านชื่อเสียงบริษัทต่างกัน มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าป้ายเคมี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05(p-value =0.008) นั่นคือ ส่วนประสมทางการตลาดด้านชื่อเสียงบริษัท มีความสัมพันธ์ กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าป้ายเคมี จึงยอมรับสมมติฐาน

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีระดับความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดค้านคราสินค้าต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปุ๋ยเคมี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ส่วนประสมทางการตลาดค้านคราสินค้า ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปุ๋ยเคมีโดย จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีระดับความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านคุณภาพสินค้าต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั้ยเกมี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ส่วนประสมทางการตลาดด้านคุณภาพสินค้า ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั้ยเกมี จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตัวแทนจำนวนหลักที่มีระดับความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านบรรจุภัณฑ์ต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั้ยแคมี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ส่วนประสมทางการตลาดด้านบรรจุภัณฑ์ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั้ยแคมี จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตัวแทนจำหน่ายหลักมีระดับความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านราคา ต่างกันมีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปุ๋ยเคมี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = 0.000$) นั่นคือ ส่วนประสมทางการตลาดด้านราคามีความสัมพันธ์ กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปุ๋ยเคมี จึงยอมรับสมมติฐาน

ตัวแทนจำนวนหลักที่มีระดับความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านสินเชื่อต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปัจจุบัน เนื่องจากเมื่อมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ส่วนประสมทางการตลาดด้านสินเชื่อไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปัจจุบัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตัวแทนจำหน่ายหลักมีระดับความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านส่งเสริมการขายต่างกันมีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั้นเยนมีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = 0.000$) นั่นคือ ส่วนประสมทางการตลาดด้านส่งเสริมการขายมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั้นเยนมีจึงยอมรับสมมติฐาน

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีระดับความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านพนักงานต่างกัน ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปุ๋ยเคมี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ส่วนประสมทางการตลาดด้านพนักงานไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปุ๋ยเคมี จึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีระดับความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านบริการหลังการขาย ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปุ๋ยเคมี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ส่วนประสมทางการตลาดด้านบริการหลังการขายไม่มีความสัมพันธ์ กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปุ๋ยเคมี จึงปฏิเสธสมมติฐาน(ตารางที่ 11)

ตอนที่ 4 สร้างตัวแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม

การการวิเคราะห์การคาดคะเนแบบเส้นตรงพหุคุณ และสมการพยากรณ์ความพึงพอใจ
ในการซื้อผลิตภัณฑ์ปุ๋ยเคมี

ตารางที่ 12 ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดเป็นตัวแปรพยากรณ์กับความพึงพอใจในการซื้อ
ผลิตภัณฑ์ปุ๋ยเคมี

ตัวแปรอิสระ	B	Std. Error	Beta	t/F	sig
(Constant)	2.323	.490	-	4.742	.000
ผลิตภัณฑ์	.038	.078	.054	.484	.631
ราคา	-.027	.082	-.040	-.332	.742
วิธีการจัดจำหน่าย	.091	.081	.130	1.120	.269
การส่งเสริมการขาย	.398	.066	.618	6.037	.000*
พนักงานบริษัท	.089	.091	.111	.982	.332
คลังรับสินค้า	.057	.078	.091	.733	.468
ขั้นตอนการรับสินค้า	-.276	.097	-.349	-2.847	.007*
ความสามารถในการผลิต	.280	.106	.314	2.644	.012*

Adjusted R Square = .546

จากตารางที่ 12 พนักงานต่างกัน ไม่มีปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดที่มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ความพึงพอใจในการซื้อผลิตภัณฑ์ปุ๋ยเคมี 3 ตัวแปร คือ ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด

ด้านการส่งเสริมการขาย ด้านขั้นตอนการรับสินค้า และด้านความสามารถในการผลิต ซึ่งเป็น
สมการ Multiple linear Regression ได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 2.323 + .618X_1 - .349X_2 + .314X_3$$

เมื่อ X_1 = การส่งเสริมการขาย

X_2 = ขั้นตอนการรับสินค้า

X_3 = ความสามารถในการผลิต

สมการพยากรณ์ความพึงพอใจในการซื้อผลิตภัณฑ์ปูยเคนี

จากการคำนวณตัวแปรที่พยากรณ์ความพึงพอใจในการซื้อผลิตภัณฑ์ปูยเคนีได้ดีที่สุด คือ ส่วนประสมทางการตลาดด้านการส่งเสริมการขาย รองลงมาคือ ด้านขั้นตอนการรับสินค้า และด้านความสามารถในการผลิต

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของตัวแทนจำหน่ายหลัก ในพื้นที่ภาคกลาง เขต 1 ของบริษัท ไทยเซ็นทรัลคอม จำกัด (มหาชน) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั๊ยเกม โดยใช้วิธีเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ คือ

1. ปัจจัยทางด้านตัวแทนจำหน่าย ได้แก่ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ขนาดของกิจการ สถานที่ตั้ง และความสะดวกในการรับสินค้า

2. ปัจจัยทางด้านส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ Product Price Place Promotion Promotion Process People Physical Evidence Productivity ที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั๊ยเกม ซึ่ง ได้นำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างคือ ตัวแทนจำหน่ายหลักในภาคกลางเขต 1 ซึ่งมีทั้งสิ้น 57 ราย เป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจากตัวแทนจำหน่ายหลักในภาคกลางเขต 1 จำนวน 57 ราย

การกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม ได้มาจาก การสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วย สูตรราโรยามานะ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นจำนวน 50 ราย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย และนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จ ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percent) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ด้วยวิธี One-way Anova นำกลุ่มตัวแปรมาสร้างตัวแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้ตัวแบบการถดถอยเชิงเส้นตรงพหุคุณ (Multiple Linear Regressions)

1. ข้อมูลทั่วไปของตัวแทนจำหน่ายหลัก ประกอบด้วย ระยะเวลาการดำเนินกิจการ สถานที่ตั้ง ขนาดกิจการ ความสะดวกในการรับสินค้า ร้อยละ 52.0 ตัวแทนจำหน่ายหลักส่วนใหญ่ ระยะเวลาการดำเนินกิจการ 25 ปีขึ้นไป ร้อยละ 44.0 ตัวแทนจำหน่ายหลักมีที่ตั้งอยู่ใน

ภาคกลางฝั่งตะวันตก (นครปฐม กาญจนบุรี สุพรรณบุรี) มากที่สุด ร้อยละ 62.0 ส่วนใหญ่มีขนาดกิจการขนาดกลาง ร้อยละ 96.0 ตัวแทนจำหน่ายหลักส่วนใหญ่ต้องรับสินค้าเอง

2. ความพึงพอใจต่อระบบการจำหน่ายปั๊ยเคมีของกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมพบว่า ตัวแทนจำหน่ายหลักมีการตัดสินใจซื้อสินค้าปั๊ยเคมีของบริษัทไทยเช็นทรัลเคมีจำกัด (มหาชน) โดยมีความพึงพอใจปัจจัยด้านพนักงานขายมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.15) รองลงมา คือ ปัจจัยด้านชื่อเสียงของบริษัท (ค่าเฉลี่ย 4.03) และ ปัจจัยด้านคุณภาพสินค้า ด้านบรรจุภัณฑ์ (ค่าเฉลี่ย 3.92) โดยปัจจัยที่น้อยที่สุด คือ ปัจจัยด้านราคา (ค่าเฉลี่ย 3.54) โดยในทุกปัจจัยมีระดับความพึงพอใจในระดับมาก

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน

3.1 ผู้วิจัยใช้วิธีการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร โดยใช้ค่า t-test, F-test ในรูปของการวิเคราะห์ความแปรปรวน (analysis of variance, ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปได้ดังนี้

สมมุติฐานที่ 1 ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ตัวแทนจำหน่ายที่มีระยะเวลาในการดำเนินกิจการที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อ ระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั๊ยเคมีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั๊ยเคมีโดยรวม จึง ปฏิเสธสมมติฐาน แต่ทั้งนี้ระยะเวลาในการดำเนินกิจการจะมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั๊ยเคมีทางด้านพนักงานขาย กล่าวคือยิ่งมีระยะเวลาในการดำเนินกิจการมากจะเป็นผลให้มีความพึงพอใจในพนักงานขายมากขึ้นด้วย เพราะพนักงานขายมีสิทธิ์ในการตัดสินใจลดราคาและขยายระยะเวลาในการชำระเงินค่าสินค้าให้ได้ในระดับหนึ่ง โดยทั้งนี้หากทำการค้ากันในระยะเวลาที่นานมากขึ้นเท่าใด ก็สามารถทำความตกลงในเรื่องดังกล่าวได้ดีขึ้น

สมมุติฐานที่ 2 ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามสถานที่ตั้ง ตัวแทนจำหน่ายที่มี สถานที่ตั้งที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อ ระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั๊ยเคมีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 นั่นคือ สถานที่ตั้งไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั๊ยเคมี โดยรวม จึงปฏิเสธสมมติฐาน แต่ทั้งนี้สถานที่ตั้งจะมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปั๊ยเคมีทางด้านราคา เพราะสถานที่ตั้ง ใกล้จากคลังสินค้า ก็จะยิ่งทำให้มีค่าใช้จ่ายในการรับสินค้า ยิ่งตัวแทนจำหน่ายที่มีสถานที่ตั้งใกล้จากคลังสินค้า ก็จะยิ่งทำให้มีค่าใช้จ่ายในการรับสินค้าเพิ่มมากขึ้น ส่งผล ถึงต้นทุนในการดำเนินกิจการ เป็นผลให้ราคาปั๊ยเคมีจะมีราคาสูงกว่า ตัวแทนจำหน่ายที่อยู่ไกล คลังสินค้า ซึ่งตัวแทนจำหน่ายในเขตภาคกลางส่วนใหญ่จะมีที่ตั้งอยู่ในภาคกลางฝั่งตะวันตก ซึ่งอยู่ ใกล้คลังสินค้า ทำให้ส่งผลต่อความพึงพอใจทางด้านราคา

สมมติฐานที่ 3 ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามขนาดของกิจการ ตัวแทนจำหน่ายที่มีขนาดกิจการต่างกันไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปูยเกมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ขนาดกิจการไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปูยเกมโดยรวม จึงปฏิเสธสมมติฐาน แต่กิจการที่มีขนาดใหญ่มีแนวโน้มที่จะมีความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปูยเกมทางด้านราคามากกว่ากิจการที่มีขนาดเล็ก เพราะกิจการที่มีขนาดใหญ่สามารถสั่งซื้อสินค้าครั้งละมากๆ ได้ ซึ่งจะมีรายการส่งเสริมการขายหรือส่วนลดที่ดีกว่า

สมมติฐานที่ 4 ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามความสะดวกในการรับสินค้า ตัวแทนจำหน่ายที่มีความสะดวกในการรับสินค้าต่างกันไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปูยเกมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ความสะดวกในการรับสินค้า ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปูยเกมโดยรวม จึงปฏิเสธสมมติฐาน แต่ความสะดวกในการรับสินค้า จะมีความสัมพันธ์ทางด้านลักษณะ เช่น สถานะเพรษากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสะดวกในการรับสินค้าเอง ซึ่งส่วนใหญ่มีความต้องการทางด้านสินเชื่อ จะมีเพียงแค่ 2 รายเท่านั้น ที่ไม่สะดวกเนื่องจากเบ็นลูกค้ากลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม ซึ่งไม่มีความต้องการทางด้านสินเชื่อ

สมมติฐานที่ 5 ระดับความพึงพอใจแตกต่างไปตามปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดตัวแทนจำหน่ายหลักที่มีระดับความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดต่างกัน มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปูยเกม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = 0.001$) นั่นคือ ส่วนประสมทางการตลาดมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปูยเกมโดยรวม จึงยอมรับสมมติฐาน

3.2 ผู้วิจัยนำกลุ่มตัวแปรมาสร้างตัวแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยใช้ตัวแบบการถดถอยเชิงเส้นตรงพหุคุณ (Multiple Linear Regressions) ทั้งนี้มีปัจจัยทางส่วนประสมทางการตลาด ($8P$) ได้รับเลือกเข้าสู่การคือ การส่งเสริมการขาย (X_1) ขั้นตอนการรับสินค้า (X_2) และความสามารถในการผลิต (X_3) และให้เห็นว่าตัวแปรที่พยากรณ์ความพึงพอใจในการซื้อผลิตภัณฑ์ปูยเกมได้ดีที่สุด สามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ได้ดังนี้ คือ $\hat{Y} = 2.323 + .618X_1 - .349X_2 + .314X_3$

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของตัวแทนจำหน่ายหลัก ในพื้นที่ภาคกลางเขต 1 ของบริษัท ไทยเซ็นทรัลเกม จำกัด (มหาชน) สามารถอภิปรายผลการวิจัยตามแนวคิดทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ดังนี้ได้ดังนี้

ปัจจัยทางด้านตัวแทนจำหน่ายไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อปูย Kem แต่ในส่วนปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด โดยรวมมีความสัมพันธ์กับระดับความพึงพอใจในการซื้อปูย Kem ซึ่งสามารถแยกออกเป็นด้านต่างได้ ดังนี้

ด้านข้อเสียงของบริษัทฯ มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปูย Kem อ่อนโยน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = 0.008$) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของ นายศักดิ์ชัย ญาณทศศิลป์ (2545) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อปูย Kem ของเกย์ตระกรายในประเทศไทย พบว่าพฤติกรรมผู้บริโภค มีความคิดเห็นติดกันยิ่งห้อที่เคยใช้งานนานแล้วซึ่งจะมีความไว้วางใจในสินค้านั้น เนื่องจาก บริษัท ไทยเซ็นทรัล Kem จำกัด (มหาชน) ดำเนินธุรกิจ มาตั้งแต่ปี 2516 จนถึงปัจจุบัน ร่วม 36 ปี เกย์ตระกร ได้ใช้งานนานทำให้เกิดความไว้วางใจของเกย์ตระกรทั่วไป และเมื่อเกย์ตระกรผู้ใช้มีความต้องการซื้อสินค้า จึงส่งผลถึงความต้องการของตัวแทนจำหน่ายที่ต้องการซื้อไว้ขายต่อให้เกย์ตระกรต่อไป

ด้านราคา มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปูย Kem อ่อนโยน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = 0.000$) ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษา ของ นายศักดิ์ชัย ญาณทศศิลป์ (2545) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อปูย Kem ของเกย์ตระกรรายในประเทศไทย ที่พบว่า พฤติกรรมผู้บริโภคไม่ได้พิจารณาซื้อปูยด้วยการพิจารณาในด้านราคาเป็นหลัก แต่ทั้งนี้ งานวิจัยของ นายศักดิ์ชัย ญาณทศศิลป์ เป็นงานวิจัยที่ทำในระดับผู้บริโภค แต่จะสอดคล้องกับการศึกษา ของ จุกามา ทองจินดา (2551) ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อส้มสายน้ำผึ้งของผู้ค้าส่งในอำเภอไชยปราการ อำเภอฟ่างและอำเภอแม่อย จังหวัดเชียงใหม่ ที่เป็นงานวิจัยในระดับผู้ค้าส่งที่พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ให้ความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก ต่อปัจจัยด้านราคา ทั้งนี้เป็นเพราะในระดับผู้ค้าส่ง จะต้องการสินค้าราคาถูก เพื่อจะนำไปขายต่อ แล้วสามารถทำกำไรได้สูงสุด

ด้านการส่งเสริมการขาย มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปูย Kem อ่อนโยน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = 0.000$) ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษา ของ นายศักดิ์ชัย ญาณทศศิลป์ (2545) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อปูย Kem ของเกย์ตระกรรายในประเทศไทย ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ความสัมพันธ์น้อยในด้านการส่งเสริมการขาย แต่ทั้งนี้ งานวิจัยของนายศักดิ์ชัย ญาณทศศิลป์ เป็นงานวิจัยที่ทำในระดับผู้บริโภค แต่จะสอดคล้องกับการศึกษา ของ จุกามา ทองจินดา (2551) ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อส้มสายน้ำผึ้งของผู้ค้าส่งในอำเภอไชยปราการ อำเภอฟ่างและอำเภอแม่อย จังหวัดเชียงใหม่ ที่เป็นงานวิจัยในระดับผู้ค้าส่ง พบร่วกคุณภาพด้วยความสำคัญต่อปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด โดยรวมในระดับ

มาก ทั้งนี้เนื่องมาจากการตัวแทนจำหน่ายส่วนใหญ่ จะนำรายการส่งเสริมการขายต่างๆของบริษัทฯ มาคิดเป็นส่วนลดต้นทุนราคากลางค้า เพื่อการสู้ราคาในการเรียกค่าใช้จ่าย หรือ การขายที่ทำกำไรไม่มากเท่ากัน

ส่วนในด้านอื่น ๆ จะไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปัจจุบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ ด้านตราสินค้า กับ ด้านพนักงาน จะมีแนวโน้มที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปัจจุบัน ทั้งนี้ เนื่องจากตราสินค้าจะมีความสัมพันธ์กับชื่อเสียงบริษัท และ พนักงานขายจะมีผลในส่วนของการให้ส่วนลดและการขยายระยะเวลาในการชำระเงินได้

3. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยทางด้านส่วนผสมทางการตลาด ที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปัจจุบัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.005 ได้แก่ ปัจจัยทางด้านชื่อเสียงบริษัท ปัจจัยทางด้านราคา และ ปัจจัยทางด้านการส่งเสริมการขาย ดังนั้น จึงเสนอแนะให้ผู้ประกอบการดำเนินวิธีการบริหารจัดการดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านชื่อเสียงบริษัท ควรเน้นให้ความสำคัญในการรักษาชื่อเสียงของบริษัท เช่น การเน้นคุณภาพสินค้าให้สม่ำเสมอและดียิ่งขึ้น การสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อตัวแทนจำหน่าย และผู้บริโภค เช่น การมองทุนการศึกษาให้กับบุคลากรของเกษตรที่ซื้อสินค้าของบริษัทฯ โดยผ่านการคัดเลือกจากตัวแทนจำหน่ายในพื้นที่ ซึ่งนอกจากเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของบริษัท แล้ว ยังเป็นการสร้างความจริงก็ต่อตราสินค้าของบริษัท อีกด้วย การรับผิดชอบต่อสังคมสิ่งแวดล้อม เช่น การปรับปรุงพัฒนาการบริหารจัดการทางสิ่งแวดล้อม ISO 14000 การปรับปรุงสภาพแวดล้อมโรงงานและคลังสินค้า เป็นต้น

2. ปัจจัยทางด้านราคา ควรเน้นการตั้งราคาขายให้เหมาะสมทำให้ตัวแทนจำหน่ายสามารถนำไปขายต่อแม้ว่าทำกำไรตั้งราคาไม่ให้เหลือ空间 จึงต้องคำนึงถึงมาตรฐานของบริษัทก่อนนำไปปรับปรุงราคาขึ้น-ลงให้รวดเร็วตามสถานการณ์ มีการซัดเชยค่าสินค้าในสต็อกเมื่อราคากลางค้าปรับลง

3. ปัจจัยทางด้านการส่งเสริมการขาย ควรเน้นการจัดรายการส่งเสริมการขายที่จูงใจมากขึ้น เช่น การจัดรายการแคมเปญ เมื่อซื้อสินค้าครบ 50 ตัน แคม 1 ตัน หรือ ซื้อปั๊ย 1 ตัน แคมเสื้อยืด 1 ตัว หรือ การส่งคุปองซิงไชค์ การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับร้านค้ารับซ่อม โดยการลงพื้นที่เข้าพบร้านค้ารับซ่อม การจัดรายการให้กับร้านค้ารับซ่อม ร่วมกับร้านค้ารับซ่อมจัดกิจกรรมกับเกษตรกรในพื้นที่ เช่น นำร้านค้ารับซ่อมและผู้นำเกษตรกรเยี่ยมชมโรงงานและคลังสินค้า การทำแปลงสาธิต แนะนำผลิตภัณฑ์ให้กับผู้นำเกษตรกร การจัดประชุมเกษตรกรผู้ใช้สินค้า เป็นต้น

4. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจาก ยอดการสั่งซื้อสินค้าเกษตรกลางเป็นเพียงส่วนหนึ่งของยอดการสั่งซื้อสินค้าทั่วประเทศและเป็นเขตที่มียอดการสั่งซื้อน้อยที่สุด ดังนั้น ควรทำการศึกษานำไปจัดที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการซื้อสินค้าปุ๋ยเคมี ในเขตการขายอื่นๆด้วย โดยเฉพาะเขตภาคอีสาน ที่เป็นเขตที่มียอดการสั่งซื้อมากที่สุด เพื่อทำการเปรียบเทียบ และปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพขึ้น

บรรณานุกรม

เกอร์สัน ริชาร์ด. คู่มือปฏิบัติ...วิธีวัดความพึงพอใจของลูกค้า. แปลโดย พิพัฒน์ ก้องกิจกุล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บีไบร์ทบุ๊คส์, 2546.

โภคล ศีลธรรม. การบริหารแบบโลจิสติกส์. กรุงเทพฯ: ผู้จัดการ, 2548.

ฐานะ บุญหล้า. โลจิสติกส์ประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น), 2549.

ทวีศักดิ์ เทพพิทักษ์. การจัดการ โลจิสติกส์. กรุงเทพฯ: เอ็กเพรสเน็ท, 2548.

ธงชัย สันติวงศ์. พฤษติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2515.

ธีรกิติ นวรัตน์ ณ อยุธยา. การตลาดสำหรับการบริการ: แนวคิดและกลยุทธ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งชาติพัฒนกรพัฒนามหาวิทยาลัย, 2547.

วีระรัตน์ กิตเลิศไฟโรจน์. การตลาดธุรกิจบริการ. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดьюเคชั่น, 2547.

ศุภกร เสรีรัตน์. พฤษติกรรมผู้บริโภค. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เอ. อาร์. บิชิเนส เพรส, 2544.

สมวงศ์ พงษ์สถาพร. Service Marketing. กรุงเทพฯ: นัททิพบล็อก, 2546.

สุธรรม รัตน์โชติ. การวิจัยเชิงพฤษติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ห้อง, 2551.

สุวิทย์ เปียพอง. การถ่ายทอดและการท้ำปลีก. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา, 2535.

อดุลย์ ชาตุรงคกุล. พฤษติกรรมผู้บริโภค. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

ธิด ไนเกล. คู่มือวัดความพึงพอใจของลูกค้า. แปลโดย ปฏิพล ตั้งจักรานนท์. กรุงเทพฯ: เอ็กเพรสเน็ท, 2549.

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของตัวแทนจำหน่ายหลัก ในพื้นที่ภาคกลางเขต 1

ของ บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจ ในการซื้อสินค้าของตัวแทนจำหน่ายหลักของ บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจ ในการเลือกซื้อสินค้าปุ๋ยเคมีของ บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) ในระดับตัวแทนจำหน่ายหลัก
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุง การบริหารการขายปุ๋ยปุ่ยเคมีของ บริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) ในภาคกลางเขต 1 ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
4. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงงานบริการของบริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) ในภาคกลางเขต 1 ให้มียอดขายเพิ่มขึ้น

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามดูด้นี้ใช้สอบถามตัวแทนจำหน่ายหลักของบริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน) โดยแบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งถามเกี่ยวกับ ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ ขนาดของกิจการ ปริมาณการซื้อปุ๋ยเคมี สถานที่ตั้งของกิจการ ความสัมภានในการรับสินค้า

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านส่วนผสมทางการตลาด (Marketing Mix, 8Ps)

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าในส่วนของ บริษัท เป็นแบบสอบถามปลายเปิดชนิดเลือกตามความพึงพอใจของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามปลายเปิด สำหรับให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

2. กรุณาทำเครื่องหมาย [X] ในช่องสีเหลืองที่ท่านเลือกเพียงคำตอบเดียว
3. ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามในครั้งนี้จะเก็บไว้เป็นความลับเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ

1. ☐ 1-5 ปี	2. ☐ 6-10 ปี
3. ☐ 11-15 ปี	4. ☐ 15-20 ปี
5. ☐ 21-25 ปี	6. ☐ 25 ปีขึ้นไป

2. สถานที่ตั้ง

1. ภาคกลางตอนบน (ชัยนาท สิงห์บุรี อุทัยธานี)
2. ภาคกลาง (พระนครศรีอยุธยา อ่างทอง ลพบุรี ราชบุรี สมุทรสาคร)
3. ภาคกลางฝั่งตะวันตก (นครปฐม กาญจนบุรี สุพรรณบุรี)
4. ภาคกลางตอนล่าง (ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์)

3. ขนาดของกิจการ

1. ใหญ่
2. ปานกลาง
3. เล็ก

4. ความสะดวกในการรับสินค้า

1. สะดวกรับสินค้าเอง
2. ไม่สะดวกรับสินค้าเอง

ส่วนที่ 2 ปัจจัยทางด้านส่วนผสมทางการตลาด (Marketing Mix, 8Ps)

กรุณาทำเครื่องหมาย[X] ลงในช่องสีเหลี่ยม ที่ท่านเลือกเพียงคำตอบเดียว

5. ท่านคิดว่าบริษัท ไทยเช็นทรัลคอม จำกัด (มหาชน) มีผลิตภัณฑ์ปัจจุบันมีหลากหลาย

ตามความต้องการของลูกค้า มากน้อยเพียงใด

1. มาก
 2. ปานกลาง
 3. น้อย
- เพราเหตุได.....
-
-

6. ท่านคิดว่าราคасินค้าปุ่ยเคมีของบริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)
มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

1. มาก 2. ปานกลาง 3. น้อย
 เพราะเหตุใด.....
.....
.....

7. ท่านคิดว่าบริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)
มีวิธีการจัดจำหน่ายเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

1. มาก 2. ปานกลาง 3. น้อย
 เพราะเหตุใด.....
.....
.....

8. ท่านคิดว่าบริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)
มีการส่งเสริมการขายเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

1. มาก 2. ปานกลาง 3. น้อย
 เพราะเหตุใด.....
.....
.....

9. ท่านคิดว่าพนักงานของบริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)
มีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด

1. มาก 2. ปานกลาง 3. น้อย
 เพราะเหตุใด.....
.....
.....

10. ท่านคิดว่าคลังรับสินค้าของบริษัท ไทยเซ็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)
มีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

1. มาก 2. ปานกลาง 3. น้อย
 เพราะเหตุใด.....
.....
.....

11. ท่านคิดว่าการสั่งซื้อสินค้าจากบริษัท ไทยเช็นทรัลคอมี จำกัด (มหาชน)

มีขั้นตอนในการสั่งซื้อสินค้าเหมาะสมมากน้อยเพียงใด

1. มาก

2. ปานกลาง

3. น้อย

เพราะเหตุใด.....

12. ท่านคิดว่าบริษัท ไทยเช็นทรัลคอมี จำกัด (มหาชน)

มีความสามารถในการผลิตสินค้าปุ๋ยเคมีมากน้อยเพียงใด

1. มาก

2. ปานกลาง

3. น้อย

เพราะเหตุใด.....

ส่วนที่ 3 ปัจจัยในส่วนบริษัทฯ ที่ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าปุ๋ยเคมีของบริษัท ไทย เช็นทรัลคอมี จำกัด (มหาชน)

กรุณาทำเครื่องหมาย [X] ลงในช่องสี่เหลี่ยมที่ท่านเลือกเพียงคำตอบเดียว

5-มากที่สุด / 4-มาก / 3-ปานกลาง / 2-น้อย / 1-น้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
13.	ชื่อเสียงของบริษัท					
14.	ความมั่นคง					
15.	สถานะการเงิน					
16.	ความน่าเชื่อถือ					
17.	การจัดการการตลาด (กันตลาด)					
18.	มาตรฐาน ISO 9001					
19.	มาตรฐาน ISO 14001					
20.	เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์					
21.	สามารถการันตีคุณภาพของสินค้าได้					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
22.	ความเชื่อมั่นในตราสินค้าของเกย์ตրกร ในพื้นที่					
23.	ตราหัววัวคันได้เป็นที่รู้จักของเกย์ตրกรทั่วไป					
24.	เป็นที่เจาะจงของเกย์ตրกรในพื้นที่					
25.	เป็นที่เจาะจงของร้านค้ารับช่วงในพื้นที่					
26.	ความสวยงามของเม็ดปุ๋ย					
27.	ขนาดของเม็ดปุ๋ย					
28.	การไม่เกะตัวกันของเม็ดปุ๋ยกายใน กระสอบ					
29.	การละลายของเม็ดปุ๋ย					
30.	เปอร์เซ็นชาตุอาหารในแต่ละเม็ด					
31.	จำนวนสูตรปุ๋ย					
32.	จำนวนสิ่งบนปีโองกายในกระสอบ					
33.	ความใหม่ของเม็ดปุ๋ย					
34.	ความสวยงาม					
35.	ความแข็งแรงและคงทน					
36.	ความชัดเจนในรายละเอียดของสินค้า					
37.	การป้องกันการปลอมแปลงสินค้า					
38.	ภาพรวมของบรรจุภัณฑ์มีความเหมาะสม					
39.	ราคามีความเหมาะสมสมกับปริมาณสินค้า					
40.	ราคามีความเหมาะสมสมกับคุณภาพสินค้า					
41.	ราคานี้เป็นที่ยอมรับของเกย์ต्रกร					
42.	สามารถนำมากายต่อแล้วทำกำไร					
43.	วงเงินสินเชื่อที่ได้เพียงพอต่อความต้องการ					
44.	ความเหมาะสมของระยะเวลาการชำระเงิน					
45.	ความสะดวกในการชำระค่าสินค้า					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
		1	2	3	4	5
46.	ความเหมาะสมของ การส่งเสริมการขาย					
47.	ความพร้อมของ พนักงานส่งเสริมการขาย					
48.	ความทั่วถึงของการส่งเสริมการขาย					
49.	ความรวดเร็ว					
50.	ความสม่ำเสมอ					
51.	ความซื่อสัตย์					
52.	การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า					
53.	การให้ข้อมูลทางด้านการตลาด					
54.	การให้ข้อมูลทางด้านราคา					
55.	การบริการเป็นที่ประทับใจ					
56.	ความสัมพันธ์กับบุคคลมีผลต่อการซื้อน้ำยี่					
57.	การอำนวยความสะดวกในการรับสินค้า					
58.	ความรวดเร็วในการรับสินค้า					
59.	หากมีบริการขนส่งจะทำให้ซื้อเพิ่มขึ้น					
60.	ความรับผิดชอบต่อ สังคม สิ่งแวดล้อม					

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา

ขอบคุณที่สละเวลาทำแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล นายวสันต์ พิชัยพันธุ์
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน 206/665 ถนน พหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท
 จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10400
 ที่ทำงาน บริษัท ไทยเช็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ.2534 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนราชวินิตมัธยม จังหวัดกรุงเทพฯ
- พ.ศ.2537 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตมัธยม จังหวัดกรุงเทพฯ
- พ.ศ.2540 ปริญญาโทสาขาวิชาศาสตร์บัณฑิต (เกษตรศาสตร์)
สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
- พ.ศ.2550 ศึกษาต่อระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและ
ภาคเอกชน คณะวิทยาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ.2545 - 2548 บริษัท สยามแอร์เควนซ์ เทคโนโลยี จำกัด
- พ.ศ.2548 - ปัจจุบัน บริษัท ไทยเช็นทรัลเคมี จำกัด (มหาชน)

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา